ΕΤΟΣ Δ' ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (ΚΥΠΡΟΥ) 15 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1909 ΑΡΙΘΜ. 176

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ ἐπιστολαὶ τῇ Διευθύνσει. ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀγορὰ Κύκκου ἀριθ. 34. Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρ. 2 Ὑπεύθυνος Ἰδιοκτήτης ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΝΕΟΤΟΥΡΚΟΙ

Ἡ ἐν Τουρκίᾳ μεταπολίτευσις τῆς 11ης Ἰουλίου θὰ τῆς στρατιωτικῆς στάσεως κατὰ τοῦ Σουλτάνου Χαμὶτ τῇ ὑπακινήσει τῶν Νεοτούρκων ἐδημιούργησεν ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ καὶ ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῇ καθόλου κατάστασιν ἀσταθῆ καὶ ἀμφίβολον, ἐπιφυλάσσουσαν πολλὰ ἴσως δεινὰ εἰς τοὺς ἐν αὐτῇ λαοὺς ἀπροσδοκήτους δὲ ἀναστατώσεις καὶ ἀνατροπὰς ἐν τῇ καθόλου Ὀθωμανικῇ Ἐπικρατείᾳ.

Ἡ ἀραιὰ καὶ δυσχερὴς συγκοινωνία καὶ ἡ ἐπικρατοῦσα ἀμάθεια ἀνὰ τὴν Ὀθωμανὸν Ἐπικράτειαν δὲν ἐπέτρεψεν ἔτι ὅπως γένηται αἰσθητὴ παρ' ἅπαντι τῷ μουσουλμανικῷ κόσμῳ τῆς Τουρκίας ἡ σημασία τῆς ἐπελθούσης μεταπολιτεύσεως καὶ ἡ ἀποκλειστικὴ καὶ ἐγωϊστικὴ πολιτεία τῶν Νεοτούρκων ἀπέναντι τῶν Ἀράβων, οὐδ' ἡ συντελεσθεῖσα κατάπτωσις τοῦ Χαλίφου ὑπὸ τὸ Συνταγματικὸν πολίτευμα, γενομένου ἤδη ὑποχειρίου ἑνὸς κέμματος, ὅπερ ἐπικρατεῖ σήμερον οὐχὶ διὰ τῆς πειθοῦς τῶν ἀρχῶν του, οὔτε διὰ τὸ πλῆθος τῶν ὀπαδῶν του, ἀλλὰ διὰ τοῦ δυσηρεστημένου κατὰ τοῦ Σουλτὰν Χαμὶτ στρατοῦ καὶ τῶν νέων Τούρκων ἀξιωματικῶν, ἀποβλεπόντων εἰς ἀνώτερα ἀξιώματα, ἐξ ὧν ἀπεμακρύνοντο ὑπὸ τῆς καμαρίλλας τοῦ Γιλδὶζ καὶ ὡθοῦντο ὑπὸ ταύτης εἰς τὰς τάξεις τῶν Νεοτούρκων.

Ὁ Σουλτὰν Χαμὶτ ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ κινδύνου ἐγκατελείφθη παρὰ πάντων τῶν εὐνοουμένων του, ὡς συνέβη εἰς πάντας τοὺς τυράννους, καὶ περιῆλθεν εὐχερῶς εἰς τὴν διάκρισιν τῶν στασιωτῶν. Δειλὸς καὶ φιλόζωος καὶ φιλάργυρος περιέστη εἰς παραζάλην καὶ οὐδεμίαν διανοούμενος ἀντίστασιν κατὰ τοῦ κινδύνου, ὡς τὸ ἔσχατον τοῦ Γιλδὶζ ἀνδράποδον, ἐμερίμνησε μόνον περὶ τῆς ζωῆς του ἣν τῷ ἐχάρισαν οἱ Νεότουρκοι ἵνα γένωνται κύριοι τῶν θησαυρῶν του καὶ φοβούμενοι μὴ ὁ θάνατος τοῦ Χαλίφου ἐκίνει εἰς συμπάθειαν καὶ εἰς ὀργὴν τὸν μουσουλμανικὸν κόσμον, ἐνῷ ζῶν ὡς ἀνάνδρως αἰχμάλωτος ἐπισπᾶται τὴν περιφρόνησιν καὶ τὴν χλεύην πάντων. Οἱ νεότουρκοι ἐγένοντο εὐτυχέστατοι εὑρόντες νόμιμον καὶ ἀνυμφισβήτητον δάδοχον τὸν Μεχμὲτ Ρεσάτ, ὃν ὁ Σουλτὰν Χαμὶτ ἐπὶ δώδεκα ἔτη διατηρήσας ἐν στενῷ περιορισμῷ καὶ ἐπιτρέψας ἔκλυτον βίον ἐσκόπει νὰ κατασιγήσῃ αὐτὸν ἀνίκανον πρὸς πᾶσαν διεκδίκησιν τοῦ Χαλιφάτου, ἐνῷ ἡ Μοιρά του ἀκριβῶς διὰ τοῦτο παρεσκεύαζεν ἐκείνου τὸν ἀμοιβαιότατον Χαλίφην τῆς μεταπολιτεύσεως. Ἄλλως ἔχων ἡ ὡς ἔχει νῦν ὁ Σουλτὰνος Μεχμὲτ Ε' δὲν θὰ ἠνείχετο ἐπὶ πολὺ τὴν ὑπεροχὴν τοῦ Στρατάρχου Σεφκὲτ καὶ τὴν πίεσιν τῶν νεοτούρκων, διότι ταχέως θὰ προσφκειοῦτο τὸ μεῖζον μέρος τοῦ στρατοῦ καὶ τὰ ἐννέα δέκατα τῶν Μουσουλμάνων ἔπρωσε συντρίψῃ τοὺς νεοτούρκους καὶ ἀποκαταστήσῃ ἐν τῇ ἱστορικῇ αὐτῆς περιωπῇ τὴν Ὀσμανικὴν δυναστείαν.

Ἀπὸ τοῦ δεκάτου λοιπὸν δεσμώτου τῆς ἑβραϊκῆς ἐπαύλεως ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ τοῦ Σουλτάνου Μεχμὲτ Ε' οἱ Νεότουρκοι καὶ τὸ Σύνταγμα οὐδένα διατρέχουσι κίνδυνον διότι οὐδέτερος τούτων θὰ τολμήσῃ καὶ τολμήσας δὲν θὰ δυνηθῇ σεβαρῶς νὰ ἀπειλήσῃ αὐτούς. Τὸν μέγιστον κίνδυνον ἡ νέα Τουρκία διέτρεξεν ἀπέναντι τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Βουλγαρίας, ἐξ οὗ ἐσώθη μόνον ὡς πάντοτε ὑπὸ τῆς ὀγκρούσεως τῶν εὐρωπαϊκῶν συμφερόντων ἐν τῇ καταλύσει τῆς Τουρκικῆς αὐτοκρατορίας ἧς ἡ ὕπαρξις καὶ συνέχεια πρὸς τὸν πεπολιτισμένον κόσμον ἀποτελεῖ ἀιδῆ παραφωνίαν.

Τὸ προσβλητὸν οὕτω γόητρον οἱ Νεότουρκοι ἐπεζήτησαν νὰ ἐπανορθώσωσιν ἀναλώμασι τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Ἑλλήνων, καθ' ὧν ἐμφοροῦνται μίσους καὶ ἐχθρότητος ἀδιαλλάκτου, ἐμπνευσθέντες ταῦτα ἀπὸ τῆς διδασκαλίας τοῦ τούρκου ἱστοριογράφου Τζεβδὲτ Πασᾶ. Ἡ Κρήτη παρέσχε προφάσεις μόνον τῆς ἐκρήξεως τοῦ μισελληνισμοῦ τῶν νεοτούρκων καὶ ὅπως ἐξαφθῇ ὁ φανατισμὸς καὶ ἡ μισαλλοδοξία τοῦ μουσουλμανικοῦ ὄχλου κατὰ τῶν ἀείποτε ἄλλως μισουμένων Ἑλλήνων.

Ὁ ὑπόδουλος ἑλληνισμὸς ὑπὸ τὴν ἀπολυταρχίαν διῆγεν ἐν σχετικῇ εἰρήνῃ καὶ ἐλευθερίᾳ χάρις εἰς τὰς ἀπ' αἰώνων καθιερωμένας ὑπ' αὐτοῦ τοῦ προφήτου Μωάμεθ καὶ τῶν διαδόχων του σχέσεις τῶν λαῶν τῆς Ἱ. Βίβλου καὶ τοῦ Ἰσλὰμ, δι' ὧν τὸ ἀσύντακτον Ἰσλαμικὸν κράτος ἠδύνήθη νὰ κραταιωθῇ καὶ μονιμοποιηθῇ ἐν μέσῳ πεπολιτισμένων καὶ ἐχθρικῶν πρὸς αὐτὸ λαῶν.

Ὁ Τζεβδὲτ Πασᾶς καὶ οἱ τούτου μαθηταὶ Νεότουρκοι διαφωνοῦντες πρὸς τὸν προφήτην Μωάμεθ καὶ τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἰσλὰμ ἀξιοῦσι τὴν κατάργησιν τῶν καθιερωμένων ἐκείνων σχέσεων, αἵτινες μόναι παρέσχον τρόπον συμβιώσεως χριστιανῶν καὶ μουσουλμάνων ἐν Ἰσλαμικῇ Ἐπικρατείᾳ ἐπὶ αἰῶνας, καὶ μετάσωβινισμοῦ ἐξαπτομένου ὑπὸ τῆς ἀνατολικῆς φαντασίας ἐπιδιώκουσι τὴν συγχώνευσιν ἁπάντων τῶν μὴ Μουσουλμανικῶν ἐν Τουρκίᾳ φύλων εἰς ἓν ἔθνος Ὀθωμανικόν. Ἡ Χιλμὶ, ἥτις εἶναι τὸ πρῶτον βεβαίως παιδαγωγικὸν βιβλίον παντὸς Μουσουλμάνου, ὡς ἀναγόμενον μάλιστα εἰς τὸν ἔνδοξον Χαλίφην Ἀβοὺ—ἀλ—Ρασὶδ καὶ τὰ παραδοξότατα καὶ μάλλον αὐδύνατα παριστάνει πιθανὰ καὶ δυνατὰ συνεργούντων τοῦ τουρκικοῦ ἐνστίκτου μετὰ τῆς ἀραβικῆς φαντασίας.

Ἐπιλαμβανόμενοι τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἀφομοιωτικοῦ προγράμματος αὐτῶν ἐστράφησαν κατὰ τοῦ ἰσχυροτάτου ἐν Τουρκίᾳ ἀλλοφύλου πρὸς αὐτοὺς στοιχείου οἱ Νεότουρκοι τοῦ Ἑλληνισμοῦ, καὶ πρὸς δικαιολογίαν τῆς ἀδίκου καὶ ἀδικαιολογήτου ἐπιθέσεως μετῆλθον νέοι αὐτοὶ παλαιὰ μέσα τὴν συνήθη παντὸς τούρκου τουρκικὰ κατὰ χριστιανοῦ συκοφαντίαν περὶ κατοχῆς ὅπλων καὶ ἐπιβουλῆς δῆθεν τοῦ καθεστῶτος.

Τὴν φυσικὴν ἕλωσ ἐν τοῖς ὅπλοις ὑπεροχὴν τῆς Τουρκίας ἐπωφελούμενοι οἱ Νεότουρκοι ἐπεζήτησαν πᾶσαν ἀφορμὴν πολέμου, δι' ἐλλειψιν μάλιστα συνόρων πρὸς Ἑλλάδι ἀσφαλῶν, ἵνα συντρίψωσιν ὡς νομίζουσι τὸν ἐλεύθερον πυρῆνα τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τὴν ἐλπίδα καὶ τὸ σύνθημα αὐτοῦ πρὸς τὴν βαθμιαίαν πλήρωσιν τῶν ἀγιωτέρων καὶ ὑψηλοτέρων πόθων του.

Ἐν τούτῳ εὗρον ἀντιμέτωπον τὴν Εὐρώπην, ἥτις ἐπέτρεψεν ἄλλοτε τὴν μεταρρύθμισιν τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν συνόρων ἐπὶ βλάβῃ τῆς Ἑλλάδος, ἵνα καταστήσῃ αὐτὴν ἀνίκανον πρὸς πᾶσαν σοβαρὰν πολεμικὴν ἐπιχείρησιν κατὰ τῆς Τουρκίας, θεωροῦσα αὐτὴν ὡς φιλοτάραχον καὶ ἐπικίνδυνον παράγοντα κατὰ τῆς εἰρήνης ἐν Ἀνατολῇ δὲν ἠδύνατο δὲ νῦν νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τοὺς φιλοταράχους νεοτούρκους νὰ διαταράξωσιν αὐτοὶ τὴν εἰρήνην μετὰ συνεπειῶν ἀβλαβῶς πρὸς τὴν τύχην τῆς Ἀνατολῆς.

Ἡ Ἑλλὰς καὶ οἱ Κρῆτες ἀξιάγαστον ἐπιδεικνύμενοι σύνεσιν πολιτικὴν ὑπέμειναν μετὰ καρτερίας τὴν αὐθάδη πρόκλησιν τῶν Νεοτούρκων, καὶ ἡ Εὐρώπη κατέδειξεν εἰς αὐτοὺς ὅτι ὑπὸ τὴν φενάκην τοῦ Συντάγματος δὲν τοὺς ἐπιτρέπεται ἡ βία καὶ ἡ ἀδικία κατὰ τῶν χριστιανικῶν λαῶν τῆς Ἀνατολῆς. Ἡ Κρήτη παρέμεινε διοικουμένη ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων προσωρινῶς ἀποτελοῦσα πάντοτε κίνδυνον διηνεκῆ κατὰ τῆς εἰρήνης, διότι μοιραίως θὰ χωρῇ αὐτὴ πρὸς τὴν τελειωτικὴν ἕνωσιν μετὰ τῆς Ἑλλάδος, οὐδὲ δύνανται βεβαίως οἱ νεότουρκοι νὰ προσδοκῶσιν οἱανδήποτε ὀπισθοδρόμησιν αὐτῆς πρὸς τὴν Τουρκίαν, θὰ συντελεσθῇ δὲ αὕτη πάντως ἑκόντων ἢ ἀκόντων τῶν Νεοτούρκων.

Ὁ ἐξαφθεὶς ἐντούτοις μισελληνισμὸς παρὰ τῷ μουσουλμανικῷ ὄχλῳ καὶ μὴ ἀναρριζόμενος ὑπὸ τοῦ Νεοτουρκισμοῦ δυσχερῶς θὰ κατευναθῇ καὶ ἡ συμβίωσις τῶν χριστιανῶν καὶ τῶν τούρκων ἀποβαίνει ἐφεξῆς προβληματική.

Τοῦρκοι καὶ Ἕλληνες θ' ἀνευρίσκωσι τὴν παλαιὰν πρὸς ἀλλήλους ἐχθρότητα, ἐξ ἧς οὐδὲν βεβαίως ἀγαθὸν πορίζεται ἡ Τουρκία, μᾶλλον δὲ κινδύνους καὶ ἀτυχήματα δημιουργεῖ οὕτω εἰς ἑαυτήν. Ἐγκαταλιπόμενος εἰς ἑαυτὸν ὁ Ἑλληνισμὸς καὶ εἰς τὴν ἀκρίβειαν τῆς νέας Τουρκίας οὔτε θὰ μεταναστεύσῃ ὡς οἱ Ἀρμένιοι οὔτε θὰ ἀποκαρτερήσῃ ἀλλὰ θὰ ἀντιτάξῃ τὴν ἀκαταμάχητον καὶ μυστηριώδη δύναμιν του ἐκείνην δι' ἧς ἠδυνήθη νὰ ἐπιζήσῃ εἰς πάσας τὰς ἀπ' αἰώνων συμφοράς του. Ἐντούτοις αἱ δι' εἰδικὰς σχέσεις σήμερον ἀποκλείουσι τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἀπομονώσεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ εἰς τὴν διάκρισιν τῆς νεοτουρκικῆς μοναδικότητος ἥτις θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν μείζονα ἐπίρρωσιν τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως καὶ ἑνότητος τῶν Πανελλήνων καὶ θὰ κατασιγήσῃ ἰσχυροτέρους εἰ δυνατὸν τοὺς ἐθνικοὺς δεσμοὺς πάντων τῶν Ἑλληνικῶν πληθυσμῶν.

Ἐὰν οἱ Νεότουρκοι ἐμελέτων τὴν ἱστορίαν τῆς Τουρκίας οὐχὶ μόνον διὰ τοῦ Τζεβδὲτ-Πασᾶ, ἀλλὰ διὰ τῶν Χάμερ καὶ τῶν ἄλλων εὐρωπαίων ἱστοριογράφων πολλὰ θὰ ἠρύοντο διδάγματα ἐκεῖθεν ὑπὲρ τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς πρόοδου τῆς Ὀθωμ. Αὐτοκρατορίας καὶ μεγάλους καὶ βεβαίους κινδύνους θ' ἀπεμάκρυνον ἀπ' αὐτῆς, οὓς σήμερον ἐπιμόνως προκαλοῦσι διὰ πολιτείας ἀταθάλου καὶ μωρᾶς καὶ τυφλῆς ὑπὸ πάθους θρησκευτικοῦ καὶ φυλετικοῦ.

Ὁ τραχὺς καὶ ἀπότομος στρατάρχης Σεφκὲτ Πασᾶς γαυριῶν ἐπὶ τῇ εὐχερεῖ νίκῃ κατὰ τῆς ἄνευ ἀξιωματικῶν φρουρᾶς τοῦ Γιλδὶζ καὶ δικτάτορος ἦθος μετερχόμενος προσηνέχθη ὑβριστικῶς, ὅσον οὐδεὶς ποτε Χαλίφης, κατὰ τοῦ Πρωθιεράρχου τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ ἐθνάρχου Βασιλείου Γένους, διερμηνεύων τὸ ζῶν μίσος τοῦ Νεοτουρκισμοῦ κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἂν δμως ὁ ὑπὸ τῶν Κρητῶν ἡττημένος Στρατάρχης δὲν ἠμύνθη ὅλον τὸ βάρος τῆς ἀξιοπρεποῦς ἀπαντήσεως τοῦ Ἐθνάρχου τῶν Ρωμαίων, ταχέως θὰ αἰσθανθῇ καὶ ἐχῶν ἄκων θὰ ἐκτιμήσῃ τὴν ἐπιδεικτικῶς ἀποδοθεῖσαν εἰς τοῦτον ἱκανοποίησιν ὑπὸ Δυνάμεως Χριστιανικῆς, ἥτις ἐγένετο καὶ εἶναι πάντοτε ὁ βαρύτατος Ἐφιάλτης τῆς Τουρκίας, τῆς Ρωσίας.

Ὁ νέος πρεσβευτὴς τῆς Ρωσίας ἐν Κωνσταντινουπόλει κ. Τσαρικώφ, ἕνεκα τῶν τελευταίων ἐν Τουρκίᾳ γεγονότων κατῆλθεν εἰς τὴν Βασιλεύουσαν κομίζων, ὡς ἐδήλωσεν, ἀπεριφράστως πρόγραμμα διπλωματικόν, σύμφωνον πρὸς τὴν ἀρχαίαν πολιτικὴν τῆς Ρωσσίας ἀπέναντι τῆς Τουρκίας καὶ τῶν Χριστιανῶν. Ἠννόουν ἀρά γε, οἱ νεότουρκοι καὶ ὁ τραχὺς Σεφκὲτ πασᾶς ὅτι ἡ διακήρυξις αὕτη ἰσοδυναμεῖ πρὸς ἀπειλητικώτατον κατὰ τῆς Τουρκίας τελεσίγραφον; Οἱ θερμοκέφαλοι νεότουρκοι προσποιοῦνται ἴσως ὅτι δὲν παρετήρησαν τὰς ἄγαν ἐπιδεικτικὰς τιμάς, ἃς ἀπέδωκεν ἡ ρωσσικὴ πρεσβεία ἐν Βαθυρρύακι πρὸς τὸν Οἰκουμ. Πατριάρχην, εἰς ὃν διελαύνοντα μέσῳ διπλοῦ στίχου ρώσσων ναυτῶν ἀπὸ τῆς προκυμαίας μέχρι τῆς Πρεσβείας παρουσίασαν οὗτοι ὅπλα στρατιωτικῆς τιμῆς ἀπονέμοντες πρὸς τὸν ἐθνάρχην τῶν Ρωμαίων. Διέλαθεν ἀρά γε τοὺς Νεοτούρκους ἡ αἰφνιδία διαλλαγὴ τῶν Ὀρθοδόξων Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν ἐν τῇ Τουρκικῇ Ἐπικρατείᾳ καὶ ἐπὶ ὅροις ἱκανοποιητικοῖς διὰ τὰς ἄλλας Πατριαρχικὰς Ἐκκλησίας;

Ἐὰν οἱ Νεότουρκοι ἐν τῷ ἐξημμένῳ σωβινισμῷ αὐτῶν δὲν ἐννοῶσιν ἢ δὲν θέλωσι νὰ ἐννοήσωσι ὅλην τὴν σημασίαν τῶν γεγονότων τούτων παραπέμπομεν αὐτοὺς εἰς τὴν μακρὰν ἱστορίαν τῶν ρωσσοτουρκικῶν πολέμων καὶ τὴν μελέτην τῶν αἰτίων καὶ τῶν ἀφορμῶν αὐτῶν, ὡς καὶ εἰς τὰς ἐπακολουθούσας εἰς ἑκάστην ἧτταν τῆς Τουρκίας συνθήκας. Ἐκεῖ θὰ μάθωσι τίς εἶναι ἡ ἀρχαία πολιτεία τῆς Ρωσσίας ἐν Ἀνατολῇ, ἵνα διανοίξωσι τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ἴδωσι τίνας κινδύνους προκαλοῦσι κατὰ τῆς Τουρκίας διὰ τῆς ἀνθελληνικῆς καὶ ἀντιχριστιανικῆς πολιτείας αὐτῶν.

Ἡ Ρωσία ἀναλαμβάνει πάλιν προκλητικῶς τὴν προστασίαν τῶν Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν ἐν Τουρκίᾳ καὶ τοῦτο μετὰ τὰς ἥττας αὐτῆς ἐν Μαντζουρίᾳ καὶ μετὰ τὴν ἐγκάρδιον πρὸς τὴν Ἀγγλίαν συνεννόησιν περὶ τῆς ἀμοιβαίας ἐπιρροῆς αὐτῶν ἐν Περσίᾳ καὶ ἐν Τουρκίᾳ, χώραις ἀμφοτέραις μουσουλμανικαῖς καὶ ἀμφοτέραις ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου καταδεδικασμέναις εἰς θάνατον πολιτικόν.

Οἱ ἐνδοξότατοι χαλίφαι καὶ οἱ σύμβουλοι τούτων, ἐν ᾧ χρόνῳ ἔτι τὰ γενιτσαρικὰ τάγματα ἐνέβαλλον τὸν τρόμον εἰς τὴν Εὐρώπην, δὲν ἀπηξίουν νὰ συνομολογῶσι συμφωνίας πρὸς τοὺς κλέφτας, παραχωροῦντες εἰς αὐτοὺς ἁρματωλίκια, καὶ περιέποντες τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν μετὰ τοῦ ἱ. κλήρου αὐτῆς καὶ εὐλαβῶς τηροῦντες τὰς παρὰ τοῦ προφήτου Μωάμεθ καὶ τῶν διαδόχων του παραχωρηθείσας προνομίας εὑρύνοντες δὲ μᾶλλον μᾶλλον τὸ μεταξὺ ταύτης καὶ τῆς λατινικῆς Ἐκκλησίας δογματικὸν καὶ τυπικὸν χάσμα, ἵνα μὴ ἐπικαλῶνται σίραγιάδες τὴν βοήθειαν τῆς Δύσεως. Ὁ Ἑλληνισμὸς ἐπὶ ἴσοις δικαίοις ἐν Τουρίᾳ δύναται νὰ ζῇ καὶ ἀκμάζῃ, ἀποτελῶν μεγίστην ἠθικὴν καὶ οἰκονομικὴν δύναμιν τῆς Τουρκίας καὶ παρέχων εἰς αὐτὴν τὰ ἄριστα στοιχεῖα πάσης προόδου, ἀμοιβαία δὲ ἐκτίμησις καὶ συμπάθεια μεταξὺ Τούρκων καὶ Ἑλλήνων, ἐξασφαλίζει εἰς τὴν Τουρκίαν μακρότατον βίον καὶ πᾶσαν πρόοδον, ἀμοιβαῖον δὲ μῖσος καὶ ἐχθρότης πάντως θὰ ἐπισπεύσωσι τὴν κατάλυσιν τῆς τουρκικῆς αὐτοκρατορίας ὑπὸ τοῦ ρωσσικοῦ κολοσσοῦ καὶ τὸν διαμελισμὸν αὐτῆς μεταξὺ τῶν μᾶλλον ἐνδιαφερομένων Δυνάμεων, ὡς ἔπαθεν ἡ Πολωνία, καὶ τοιαύτην τύχην παρασκευάζουσιν οἱ Νεότουρκοι εἰς τὴν Τουρκίαν πολιτευόμενοι ὡς πολιτεύονται.

ΕΠΙΤΑΚΤΙΚΑΙ ΑΝΑΓΚΑΙ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Οὐδεὶς δύναται ν' ἀρνηθῇ ὅτι ἀφ' ἧς ἀπεμακρύνθη τοῦ Δημαρχείου Λευκωσίας ὁ κυβερνητικὸς μισθωτὸς καὶ παράσιτος, διὰ πανηγυρικῆς ἀποδοκιμασίας τοῦ λαοῦ τῆς πρωτευούσης, ἡ ὑπηρεσία τοῦ ὅλου Δήμου ἐβελτιώθη μεγάλως καὶ ἡ διαχείρισις τῶν τοῦ Δημαρχείου Λευκωσίας εἶναι ἀσυγκρίτως χρηστοτέρα καὶ συνετωτέρα.

Ἐπὶ δέκα καὶ τέσσαρα ὅλα ἔτη ἡ πόλις αὕτη διετέλεσεν ὑπὸ τὴν χειρίστην Δημοτ. διαχείρισιν κατὰ πάντας τοὺς κλάδους αὐτῆς. Καίτοι ἅμαξαι διετηροῦντο ἱκαναὶ, καὶ αἱ ὁδοὶ τῆς πόλεως ἦσαν ἀκάθαρτοι πάντοτε καὶ ἀπὸ τῶν οἰκιῶν αἱ ἀκαθαρσίαι ἀραιότατα ἀπεκομίζοντο καὶ τὰ χάνια καὶ ἡ ἀγορὰ κατεκλύζοντο ὑπὸ βορβόρου καὶ ἀκαθαρσιῶν. Ἡ ὕδρευσις τῆς πόλεως ἀπέβαινε κατὰ τὸ θέρος μάλιστα προβληματικὴ καὶ οὐ μόνον πρὸς καθαριότητα ἀλλὰ καὶ πρὸς πόσιν ἐστερεῦντο ὕδατος πλεῖσται καὶ μάλιστα αἱ ἀπορώτεραι οἰκογένειαι, καὶ ἠναγκάζοντο γυναῖκες καὶ κόραι καὶ παῖδες νὰ διανυκτερεύωσι παρὰ τοὺς κρουνοὺς, τῶν ξηρο-

ρύσεων ἵνα λάβωσι ἐκεῖθεν ὕδωρ μόλις ἱκανὸν πρὸς πόσιν.

Ἐνῷ δὲ τὸ προσωπικὸν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου ἦτο καὶ ὑπεράριθμον, ἐν ᾧ ἐπλεόναζε τὸ μωαμεθανικὸν στοιχεῖον, ἡ πόλις διετέλει ἐν οἵᾳ καταστάσει περιεγράψαμεν ἄνωθι, τὸ δὲ ταμεῖον τοῦ Δημαρχείου ἦτο πάντοτε κενὸν καὶ καθυστέρει οὐχὶ πλέον ἑβδομάδων ἀλλὰ μηνῶν ὅλων μισθοδοσίας καὶ ἦτο κατάχρεων.

Οἱ τῆς ἀγορᾶς δὲν ἐλησμόνησαν βεβαίως τὰς μεροληπτικὰς καὶ κομματικὰς διακρίσεις καὶ ἐνοχλήσεις καὶ τὴν ἐλεεινὴν ἐν τῇ ἀγορᾷ κατάστασιν ὡς καὶ τὴν ἀνεπιτήρητον πώλησιν τῶν ἄρτων, ἐπιτηρουμένων μόνον τῶν τυχὸν ἀντιφρονούντων ἀρτοποιῶν.

Ἡ Κυπριακὴ πρωτεύουσα ὑπὸ τὴν Δημοτ. διαχείρισιν παναθλίου ἀνθρώπου ἐπὶ δεκατετραετίαν ὅλην παρεῖχε τὸ θέαμα βαρβαρώδους, ἀναδιδούσης πανταχόθεν δυσωδίαν ἀνύδρου καὶ πλήρους πάσης ἀκαθαρσίας πόλεως, τὰς δὲ ὁδοὺς αὐτῆς εἶχε κατεστραμμένας καὶ ἐπὶ μικρὰν σειρὰν ἐτῶν ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐπισκευῆς.

Τὴν ἀκρίβειαν τῆς εἰκόνος ταύτης μόνον τύφλωσις κομματικὴ δύναται ν' ἀμφισβητήσῃ ἐν τῷ φανερῷ, ἐνδομύχως δὲ θ' ἀνομολογῆται καὶ ὑπὸ τοῦ παναθλίου αὐτοῦ ὑπευθύνου.

Αἱ δημοτικαὶ ἐκλογαὶ τοῦ προπαρελθόντος Ἀπριλίου ἀπήλλαξαν τὸ Δημαρχεῖον τοῦ κυβερνητικοῦ τούτου μισθωτοῦ καὶ παρασίτου διὰ τῆς λαϊκῆς ψήφου, ἡ κομματικὴ ὅμως ἐμπάθεια καὶ ὑστεροβουλία παρά τισι τῶν Ἑλλήνων Δημοτ. Συμβούλων ἀνέδειξε Δήμαρχον τῆς Κυπρ. Πρωτευούσης ἐκ τῆς Μουσουλμανικῆς ἐν αὐτῇ μειονότητος τὸν καὶ βουλευτὴν Λευκωσίας—Κυρηνείας Σεφκὲτ βέην.

Ἡ τοιαύτη ἔκβασις τῶν δημοτ. ἐκλογῶν καίτοι οὐδεμίαν παρεῖχεν ἐλπίδα χρηστὴν, ἡ προτέρα διαχείρισις ὅμως ἐγένετο τόσον αἰσχρὰ καὶ βλακώδης, ὥστε μέχρι σήμερον νὰ ἐκπλήττῃ πάντας ἡ νέα τοῦ Δημαρχείου διαχείρισις.

Ἡ καθαριότης τῆς πόλεως ὅλης ἐκτελεῖται τακτικώτατα καὶ ἀνελλιπῶς, περιποιεῖ δὲ τιμὴν εἰς τὸν Μωαμεθανὸν Δήμαρχον ὅτι καθ' ἑκάστην νύκτα Σαββάτου πρὸς τὴν Κυριακὴν πασῶν τῶν χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν αἱ προαύλειοι καὶ πέριξ ὁδοὶ εἶναι ἐπιμελῶς σαρωμέναι καὶ ἐρραντισμέναι αἱ κεντρικαὶ δὲ ὁδοὶ πᾶσαι σχεδὸν ραντίζονται, καθάριαι πάντοτε διατηρούμεναι, γεγονὸς ἄγνωστον ἐπὶ τῆς προτέρας Δημαρχείας, ἡ ὕδρευσις τῆς πόλεως ἐγένετο κανονικωτάτη οὐ μόνον τὸν χειμῶνα ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ θέρος, ὃ διανύομεν, αἱ ἀκαθαρσίαι δὲ ἀπὸ οἰκιῶν καὶ καταστημάτων ἀποκομίζονται πάντοτε σχεδὸν παρ' ἡμέραν.

Ἕνεκα τῶν χρεῶν ἅτινα κατέλιπεν ἡ προηγουμένη αἰσχρὰ δημοτικὴ διαχείρισις, τὸ Δημαρχεῖον συνωμολόγησε δάνειον παρὰ τοῦ Δανειστικοῦ ταμείου, οὗτινος καταβάλλει τακτικώτατα τὸν τόκον καὶ τὸ χρεωλύσιον, κατὰ τὴν ἑξάμηνον δὲ ἐξέλεγξιν εὑρέθη καὶ περίσσευμα ἐν τῷ Ταμείῳ 60 λίραι, πρᾶγμα πρωτοφανὲς ἀφ' ἧς τὴν διαχείρισιν τοῦ Δημαρχείου εἶχεν ἀναθέσει εἰς τὸν παράσιτον προκάτοχον ἡ κυβέρνησις Σένταλ—Γιάγκ, οἱ δὲ ὑπάλληλοι καὶ πάντες οἱ ἐργάται πληρώνονται τακτικώτατα καὶ ἐμπροθέσμως. Ὁ αἱρετὸς Δήμαρχος ἠδύνατο νὰ πραγματοποιήσῃ πλείονας οἰκονομίας, ἂν εἶχε τὸ θάρρος νὰ περιορίσῃ τὸ προσωπικὸν εἰς τὸν ἀπολύτως ἀναγκαῖον ἀριθμὸν, παραλαβὼν ὅμως οὗτος ὑπεράριθμον προσωπικὸν, ἐν ᾧ μάλιστα πλεονάζουσιν οἱ μωαμεθανοὶ, ἠναγκάσθη νὰ τὸ διατηρῇ ὡς εἶχεν, ἐπιβαλὼν μόνον εἰς αὐτὸ τὴν εὔορκον ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του. Χαρακτηριστικὸν τῆς αἰσχρότητος τῆς προηγουμένης δημοτικῆς διαχειρίσεως ἀναφέρομεν ἐκ τῶν πολλῶν ἓν, καθ' ὃ ὁ μωαμεθανὸς Δήμαρχος ἀνεῦρεν ἐν τῷ προσωπικῷ Μωαμεθανόν τινα μισθοδοτούμενον καὶ καθήμενον οἴκοι, ἄγνωστον εἰς τὴν πόλιν, καὶ τοῦτον ὑπεχρέωσε νὰ ἐκτελῇ τὰ καθήκοντά του μετὰ τοσούτου ζήλου ὥστε καὶ τὰ τῆς ἀγορᾶς καὶ αἱ ὁδοὶ καὶ ἡ καθαριότης τῆς πόλεως νὰ γένωνται ἀσυγκρίτως βελτίονα ἢ ὑπὸ τὴν προτέραν αἰσχρὰν διαχείρισιν.

ΑΝΑΓΚΗ ΕΠΙΣΚΕΥΗΣ ΤΩΝ ΟΔΩΝ

Αἱ ὁδοὶ πᾶσαι ἀνεπισκεύαστοι παραμείνασαι δι' ὅλης τῆς δεκατετραετοῦς αἰσχρᾶς διοικήσεως τῶν τοῦ Δήμου ὑπὸ τοῦ κυβερνητικοῦ μισθωτοῦ καὶ παρασίτου περιῆλθον εἰς οἰκτρὰν κατάστασιν, τὸν χειμῶνα δὲ ἀποβαίνουσιν ἄβατοι, καὶ μάλιστα ἡ Κεντρικὴ ὁδὸς τοῦ νέου Ἀνοίγματος, ἥτις ὑπὲρ πάσας τὰς ἄλλας χρησιμοποιεῖται εἰς τὴν συγκοινωνίαν οὐ μόνον τῆς πόλεως, ἀλλὰ καὶ τῶν τριῶν ὁμόρων ἐπαρχιῶν. Μετὰ τῆς ὁδοῦ ταύτης συνάπτονται ἡ τῆς Λάρνακος, τῆς Λεμησσοῦ, τῆς Κυρηνείας καὶ αὐτῆς τῆς Ἀμμοχώστου διὰ τοῦ σιδηροδρόμου.

Ὑποστηρίζομεν διὰ τοῦτο ὅτι ἡ ὁδὸς αὕτη εἶναι δημοσία μᾶλλον ἢ δημοτικὴ καὶ καθῆκον ἔχει ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐπισκευάζῃ αὐτήν.

ΑΝΑΓΚΗ ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ

Ἀσύγγνωστος τῆς Κυβερνήσεως ἀδιαφορία καὶ ἀστοργία πρὸς τὴν Κυπριακὴν πρωτεύουσαν ἐπέτρεψαν ν' ἀπολεσθῇ εὐκαιρία κανονικωτάτης ρυμοτομίας ἀντὶ δαπάνης σχετικῶς μικρᾶς. Πρὸ 15—20 ἐτῶν ἡ Λευκωσία ἀπετελεῖτο ἐξ οἰκιῶν παλαιῶν πλινθοκτίστων καὶ πολλῶν τούτων ἑτοιμορρόπων ἢ σπουδαίων χρηζουσῶν ἐπισκευῶν. Ἐπειδὴ δὲ τὸ μεῖζον μέρος τῆς ἐκτάσεως αὐτῆς καλύπτεται ὑπὸ κήπων, διὰ δαπάνης 20,000 λιρῶν θὰ ἐξηγοράζοντο ὅσα οἰκήματα θὰ παρεκώλυον τὴν κανονικὴν ρυμοτομίαν τῆς πόλεως καὶ ἐντὸς βραχυτάτου χρόνου ἡ Λευκωσία θ' ἀπέβαινε κομψοτάτη καὶ ὑγιεινοτάτη πόλις, χαριεστάτη δὲ διαμονὴ χάρις εἰς τὸ λαμπρὸν κλῖμά της καὶ τὸν ἐκπάγλως ὡραῖον ὁρίζοντά της.

Ὅ,τι δὲν ἐγένετο ἐν τῷ παρελθόντι ὑπὸ εὐνοϊκωτάτας συνθήκας, ἃς γένηται ἐν τῷ μέλλοντι καίτοι δυσχερῶς ἤδη καὶ βραδέως. Ὁ Δῆμος πρέπει νὰ προσλάβῃ ἐπιστήμονα μηχανικὸν, ὅστις τὴν τρέχουσαν ἀναγκαίαν σχετικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Δήμου ἐκτελῶν θὰ χαράττῃ καὶ σχέδιον κανονικῆς ρυμοτομίας, καθόσον ἐπιτρέπει τοῦτο ἡ σημερινὴ τῆς πόλεως κατάστασις, καὶ πρὸς βαθμιαίαν ἐφαρμογὴν τούτου νὰ γένηται νόμος περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἰδιοκτησίας καὶ ἡ ἀποζημίωσις δι' αὐτὴν νὰ κατανέμηται μεταξὺ Δήμου, ἰδιοκτήτου καὶ τῶν συνορευόντων αὐτῷ.

Αἱ ὑπηρεσίαι ἐπιστήμονος μηχανικοῦ εἶναι ἀπαραίτητοι εἰς πάντα πεπολιτισμένον καὶ προοδευτικὸν Δῆμον, κατ' ἀγαθὴν δὲ τοῦ Δήμου τύχην ὑπάρχει παρ' ἡμῖν Κύπριος τοιοῦτος, ἁρμοδιώτατος, ὁ πολιτικὸς μηχανικὸς καὶ ἀρχιτέκτων κ. Θεοδ. Φωτιάδης, ἀρτίας ἐπιστημονικῆς πρὸς τὸ ἔργόν του μορφώσεως καὶ δεδοκιμασμένης πρακτικῆς ἱκανότητος.

ΑΠΟΛΥΜΑΝΤΙΚΗ ΚΑΙ ΥΓΕΟΝΟΜΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

Σπουδαίαν ἔλλειψιν τῆς Δημοτικῆς Διοικήσεως ἀποτελεῖ ἡ ἀπουσία Δημοτ. Ἰατροῦ, οὐχὶ χάριν τῶν ἀπόρων, διότι πάντες οὗτοι τυγχάνουσιν ἀφιλοκερδοῦς καὶ προθύμου θεραπείας παρὰ τῶν φιλανθρώπων ἡμῶν ἰατρῶν, ἀλλὰ πρὸς ἐπίσκεψιν, μελέτην καὶ σύστασιν πάντων τῶν μέσων, ὧν ὑπάρχει ἀνάγκη πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς δημοσίας ὑγείας ἐν τῇ πόλει. Ἡ προκάτοχος Δημοτ. Διοίκησις τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην εἶχεν ἀναθέσει εἴς τινα μωαμεθανὸν ἀφυπηρετήσαντα ζαπτιέν, ὅστις ἠσχολεῖτο μᾶλλον περὶ τὴν νομὴν τῶν ὀλίγων προβάτων του, ὡς ὁ ἄλλως ἐκεῖνος μωαμεθανὸς ὁ μισθοδοτούμενος καὶ μηδὲν πράττων.

Ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ὁ νῦν Μωαμεθανὸς Δήμαρχος προέτεινεν εἰς τὸ Συμβούλιον τὴν ἀντικατάστασιν ἐκείνου διά τινος ἰατροῦ, ἀλλὰ ἑλληνικὰ (!) μέλη τοῦ Συμβουλίου διὰ κομματικὴν καὶ προσωπικὴν ἀντιπάθειαν ἀπέκρουσαν τὴν πρότασιν, τοῦθ' ὅπερ τὸν Μωαμεθανὸν Δήμαρχον μετὰ τῶν ὁμοφύλων Δημοτ. Συμβούλων ἠνάγκασε νὰ διατηρήσωσι τὸν ὑπάρχοντα ἤδη καὶ προμνησθέντα μωαμεθανόν.

Ἐντούτοις ἡ ὑγεία τῆς πόλεως, ἥτις εἶναι τὸ πολυτιμότατον κτῆμα πάσης κοινωνίας ἐπιβάλλει τὸν διορισμὸν Δημοτ. Ἰατροῦ, οὗτινος ἡ μισθοδοσία θὰ ἐξῳκονομεῖτο ἀπὸ τῆς ἀπομακρύνσεως ἀργοσχόλων οὓς ἐκληροδότησεν ἡ προκάτοχος Δημοτ. Διοίκησις.

Η ΥΔΡΕΥΣΙΣ

Ἡ ἐπαρκὴς ὕδρευσις εἰς τὰς μετὰ πάσης κοινωνικῆς προόδου αὐξανομένας ἀνάγκας τῶν κατοίκων ἀποτελεῖ σπουδαιότατον ζήτημα, ὅπερ πρέπει νὰ ἀπασχολήσῃ τὸ Δημ. Συμβούλιον, ἐὰν τοῦτο ἦτο κάλλιον κατηρτισμένον, ὡς ἔχει ὅμως σήμερον οὐδὲν σοβαρὸν ἔργον δυνάμεθα νὰ προσδοκῶμεν.

Ο ΦΩΤΙΣΜΟΣ

Ὁ φωτισμὸς ἀληθῶς οὐδαμῶς ἐβελτιώθη, διατηρηθεὶς ὁ αὐτὸς, οἷον παρέλαβεν ἀπὸ τῆς αἰσχρᾶς προκατόχου διαχειρίσεως. Δέον ἐντούτοις καὶ αὐτὸς νὰ γένηται ἐκ τῶν ἐνόντων ἐπαρκὴς, καίτοι ἡ πόλις ἡμῶν ἡσυχάζει τὰς νύκτας καὶ ἀραιότατοι μόνον ὑπάρχουσιν οἱ διαβαται κατ' αὐτάς.

ΑΝΕΥΛΑΒΗΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΣ

Φιλαναγνώστης φίλος ἐπέδειξεν ἡμῖν ἀτυχῆ ὅλως καὶ ἀνευλαβῆ χαρακτηρισμὸν ἐν ἀνταποκρίσει ἐκ Βισσοῦ κυπρίου νέου καὶ ἐπιστήμονος δημοσιευθείσῃ ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ λευκωσιατικῆς ἑλληνοφώνου ἐφημερίδος, ἐν ᾗ ὁ γράφων ἀποκαλεῖ τὴν Παλαιὰν Γραφὴν **Ἑβραϊκὴν μυθολογίαν (!)**

Εὐχόμεθα ἵνα ἡ βλασφημία αὕτη ἔχῃ προέλθῃ ἐξ ἀβλεψίας καὶ παραδρομῆς, διότι καὶ ἐπιστημονικῶς εἶναι ὁ χαρακτηρισμὸς ἄγαν τολμηρὸς καὶ θρησκευτικῶς πάντῃ ἀνευλαβὴς δικαίως δὲ σκανδαλίζει Ἕλληνα Χριστιανὸν ἀναγνώστην.

Οὐδεμίαν ἀξιοῦμεν νὰ ἀσκήσωμεν ἐφ' οἱουδήποτε ἠθικὴν βίαν καὶ τυραννίαν ἐπὶ τῆς ἐλευθερίας τοῦ λόγου καὶ τῆς συνειδήσεως, δικαιούμεθα ὅμως ν' ἀποδοκιμάσωμεν δημοσιεύματα, προσβάλλοντα πάνυ θρασέως καὶ αὐθαδῶς τὰς θρησκευτικὰς πεποιθήσεις τῶν κοινωνιῶν ἡμῶν.

Ὁ κηρύττων **Ἑβραϊκὴν μυθολογίαν** τὴν Παλαιαν Διαθήκην, τοιαύτην θεωρεῖ κατὰ φυσικὴν καὶ ἀναπόδραστον ἀκολουθίαν καὶ τὴν Καινὴν Διαθήκην ἥτις εἶναι συμπλήρωμα ἐκείνης προσβάλλεται δὲ οὕτω καὶ καθυβρίζεται ὁ Χριστιανισμὸς, οὗτινος τὸ θαμαστότατον καὶ θεσπέσιον ἔργον τῆς ἀναγεννήσεως καὶ ἀνακαινίσεως τῆς ἀνθρωπότητος οὐδ' ὑπὸ τοῦ παχυλοτάτου ὑλισμοῦ ἀμφισβητεῖται.

Εἰς τὴν ἐπικρίσιν ταύτην ἤγανεν ἡμᾶς ἐπιτακτικὸν καθῆκον δημοσιογραφικὸν, ὅπως ἀποκρούωμεν πᾶσαν κοινολογουμένην σκέψιν καὶ ἀρχὴν σπουδαίως προσβάλλουσαν τὰ δημόσια ἤθη καὶ ὑπονομεύουσαν μάλιστα τῆς τε κοινωνίας καὶ τοῦ οἴκου τὰ θεμέλια καὶ μετὰ τούτων αὐτὴν τὴν ὕπαρξιν τοῦ ὅλου ἔθνους.

Παρὰ τῶν νέων καὶ ἐπιστημόνων μάλιστα Κυπρίων ὑπό τε τῆς φύσεως καὶ τῆς τύχης εὐνοηθέντων ὅπως δύνωνται νὰ παράσχωσιν εἰς τὴν ξένοις δουλεύουσαν πατρίδα των ἀπαιτοῦμεν σύνεσιν πολλὴν, καὶ φιλοπατρίαν ἑδραζομένην οὐχὶ ἐπὶ βορβορώδους ὑλισμοῦ ἀλλ' ἐπὶ τῆς ἀσαλεύτου πέτρας ἐφ' ἧς τὸ ἀθάνατον ἑλληνικὸν πνεῦμα καὶ ὁ ἐνανθρωπίσας Θεὸς ᾠκοδόμησεν τὸν αἰώνιον ναὸν τῆς ἀειφεγγοῦς ἀληθείας καὶ τῆς ὑψίστη ἠθικῆς.

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΕΝ ΒΑΡΩΣΙΟΙΣ

ΠΟΛΙΣ ΟΛΟΚΛΗΡΟΣ ΕΝ ΠΕΝΘΕΙ

Ἡ ἐπὶ τὸν σεβαστὸν ἐν Βαρωσίοις οἶκον **Εὐαγγέλη Λοΐζου** ἐνσκήψασα συμφορὰ δὲν ἀνεγράφη ὁλόκληρος ἐν ταῖς ἐφημερίσι τῆς π. ἑβδομάδος, ἥτις ἀποτελεῖ θέμα τραγῳδίας, συγκινῆσαν σφοδρῶς καὶ τὴν μεγαλοφυΐαν ἀρχαίων τοῦ δράματος ποιητῶν.

Δὲν εἶχε συμπληρωθῇ μὴν ἀπὸ τῆς ὀδυνηρᾶς ἀπωλείας εὐγενεστάτου βλαστοῦ τῆς οἰκογενείας ταύτης, ἐν Ἑβετίᾳ, τῆς πολυκλαύστου **Μαργαρίτας**, καὶ τῆς Θείας Προνοίας αἱ ἀνεξερεύνητοι βουλαι νέαν καὶ διπλῆν τραγικωτάτην συμφορὰν κατέπεμψαν εἰς αὐτόν.

Ὁ πολυσέβαστος ἐν τῇ πόλει πρεσβύτης καὶ φιλοστοργότατος πατὴρ ἔπασχεν ἀπὸ πολλοῦ καὶ τὴν ἐπισφαλῆ ὑγείαν του ἐπεδείνωσεν ἡ συμφορὰ τῆς ἀπωλείας προσφιλεστάτης θυγατρὸς, ἀλλ' ἡ ἀκράδαντος ἐπὶ τὴν θείαν Εὐσπλαγχνίαν πίστις καὶ ἡ βαθυτάτη εὐσέβειά του ἐστήριξαν καὶ ἐκούφισαν αὐτὸν, ὥστε νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὰς ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἐνασχολήσεις του εἰς ἃς ἐκ νεότητος ἐπιδίδετο πάνυ προθύμως καὶ εὐγενῶς, γενόμενος σπουδαιότατος παράγων πάσης κοινωνικῆς προόδου τῶν Βαρωσίων καὶ τῆς ἐπαρχίας Ἀμμοχώστου.

Τῇ προπαρελθούσῃ Πέμπτῃ εἶχε κλείσει τοὺς λογαριασμοὺς τῆς Ἐκκλησίας Ἁγ. Ζώνης καὶ μετ' αὐτοὺς τοὺς τῶν Σχολείων Βαρωσίων ἐν συνεργασίᾳ μετ' ἄλλου ἐντίμου καὶ σεβαστοῦ πολίτου καὶ γυναικαδέλφου του ἀρχαιοτάτου δὲ τοῦ τῆς πολεως ἐμπόρου **Λουκᾶ Κωνσταντινίδου**. Περὶ τὴν 7 μ. μ. μετ' ἀνακουφίσεως ἣν προξενεῖ ἡ εὐσυνείδητος ἐκπλήρωσις ὑψηλοῦ καθήκοντος ὁ δημοφιλὴς **Εὐαγγέλης Λοΐζου** ἀνέλαβε τὰ λογιστικα βιβλία ἵνα φέρη εἰς τὸ οἰκεῖον ἑρμάριον καὶ πρὶν καταθέσῃ αὐτὰ κατέπεσεν ἄπνους ὑπὸ συγκοπῆς τῆς καρδίας ὡς κεραυνόπληκτος.

Προσέδραμον εἰς τὸν κρότον ἀπὸ τῆς θανασίμου πτώσεως ὁ υἱός του κ. Λούης βουλευτὴς καὶ Δήμαρχος Βαρωσίων μετὰ τοῦ θείου του Λουκᾶ καὶ ἀνήγειραν τὸν θερμὸν μὲν ἔτι ἀλλὰ νεκρὸν πατέρα καὶ γαμβρὸν, ὃν κατέκλιναν ἐπὶ τῆς κλίνης ἐπικαλεσάμενοι μάτην πλέον τὰς ἰατρικὰς φροντίδας. Ὁ φιλοστοργότατος καὶ ἀγαθώτατος Λουκᾶς ἐπειρᾶτο νὰ ἀποδώσῃ τὴν ζωὴν εἰς τὸν προσφιλῆ γαμβρόντου τρίβων τοὺς πόδας του, ψυχομένας ταχέως, καὶ ὅτε ἐβεβαιώθη περὶ τοῦ ματαίου τῶν προσπαθειῶν του ἐκράτησε τὰ δάκρυα καὶ τοὺς λυγμοὺς ὑπὸ στοργῆς πάλιν ἵνα μὴ ἐξάψῃ τὴν θλίψιν τῆς οἰκογενείας διὰ τοῦ χειμάρρου τῶν δακρύων καὶ τε θλιμμένος αὐτὸς καιρίως κατέβαλλεν ἀγωνιώδη προσπάθειαν ἵνα παρηγορῇ τοὺς προσφιλεῖς ἐπιζῶντας. ἀλλ' ἐκάμφθη καὶ αὐτὸς καὶ κατέπεσεν ἐπὶ καθίσματος βαρὺς, ἐπεκαλέσατο δὲ τὴν βοήθειαν των παρισταμένων ὅπως ἐγερθῇ καὶ ἐξελθῇ ἵνα ἀναπνεύσῃ ἀέρα, φεῦ! τὸν τελευταῖον ἀέρα! Οἱ παριστάμενοι ἰατροὶ παρέσχον πᾶσαν δυνατὴν βοήθειαν καὶ περίθαλψιν ἀλλ' ἡ ἀγγελικὴ ψυχὴ τοῦ ἀγαθωτάτου ἀνδρὸς ἔσπευδεν ἀκατάσχετος πρὸς συνάντησιν τῆς πρὸ μικροῦ ἀποπτάσης προσφιλοῦς ψυχῆς καὶ μετὰ τετράωρον ἀγωνίαν ἐξέπνευσεν ὁ ἄριστος οἰκογενειάρχης καὶ ὁ ἀρχαιότατος καὶ τιμιώτατος ἔμπορος τῶν Βαρωσίων.

Ἀνὰ τὴν πόλιν ἡ τρομερὰ ἀγγελία τοῦ διπλοῦ θανάτου δύο σεβαστοτάτων ὑπάρξεων ἐξέτεινε πέπλον βαθυτάτου καὶ εἰλικρινεστάτου πένθους.

Τῇ ἐπιούσῃ τά τε σωματεῖα καὶ αἱ ἰδιωτικαὶ οἰκίαι ἔφερον μεσιστίους σημαίας καὶ πένθιμα σήματα, θλίψις δὲ καὶ κατήφεια καταφανὴς κατεῖχε πάντας. Οἱ δύο νεκροὶ ἐγένοντο ἀντικείμενον προσκυνήματος οὐ μόνον εἰς τοὺς ὁμοφύλους καὶ ὁμοδόξους ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς Μωαμεθανοὺς, δι' εἰδικῆς Ἐπιτροπείας ἐκδηλώσαντας τὴν θλίψιν αὐτῶν, ὅτε δὲ περὶ τὴν 3 μ.μ. τῆς Παρασκευῆς οἱ κώδωνες πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν πενθίμως κρούοντες ἤγγελλον τὴν ἐπικειμένην τῶν νεκρῶν ἐκφορὰν, ὡς ἐκ συνθήματος ἅπαντα τὰ καταστήματα ἐκλείσθησαν καὶ ἡ πόλις πᾶσα ἠρημώθη συγκετρωθεῖσα πρὸ τοῦ μελανειμονοῦντος οἴκου, οὐ μόνον οἱ ἄνδρες καὶ οἱ νέοι ἀλλὰ καὶ οἱ γέροντες καὶ αἱ γυναῖκες μετὰ παίδων καὶ θυγατέρων οὐχὶ μετὰ τυπικῆς τάξεως ἀλλὰ μετ' ἀταξίας ἀπεικονιζούσης ὅλην τὴν ψυχικὴν ταραχὴν καὶ θλίψιν πάντων.

Οὐδεμία ὑπερβολὴ ἐκφράσεως εἶναι ἂν εἴπωμεν ὅτι ἡ κηδεία κυριολεκτικῶς ἐγένετο πάνδημος κηδεία δύο ταυτοχρόνως νεκρῶν, καὶ νεκρῶν ἐμπνεόντων τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν ἀγάπην εἰς πάντας, οὐδεὶς δὲ ὀφθαλμὸς ἔμεινεν ἀδάκρυτος. Αἱ μαθήτριαι τοῦ παρθεναγωγείου ἔφερον ὅσους ἠδύναντο στεφάνους, καὶ πλῆθος ἄλλο παίδων, διότι περὶ τοὺς 70 τοιοῦτοι ἠγοράσθησαν παρὰ συγγενῶν καὶ φίλων καὶ 200 ἂν ὑπῆρχον θὰ ἠγοράζοντο, διότι πᾶσα οἰκογένεια ἐπόθει νὰ ἐκδηλώσῃ ψυχικὴν ὀδύνην ἐπὶ τῷ θανάτῳ δύο πολυσεβάστων ὑπάρξεων, τιμὴν δὲ καὶ σεβασμὸν πρὸς τὸν οὕτω τραγικῶς δοκιμασθέντα οἶκον.

Ἐπὶ τούτῳ παρακληθεὶς τηλεγραφικῶς ἐκ Λευκωσίας ὁ κ. Ν. Καταλᾶνος εἶπε τὸν ἐπικήδειον ἐξάρας τὰς προσωπικὰς ἀρετὰς καὶ τὴν κοινωφελῆ τῶν μεταστάντων ἀνδρῶν δρᾶσιν, κυρίως ὅμως ἐφρόντισεν ἵνα ἄρῃ ἀπὸ τῶν διαλογισμῶν τοῦ πλήθους σκανδαλώδη ἀντίθεσιν, ἥτις καὶ παρὰ μεγάλοις τραγικοῖς ποιηταῖς προὐκάλεσεν ἀνευλαβεῖς πρὸς τὸ θεῖον ἐκφράσεις. Τραγικὴ συμφορὰ ἐνέσκηψεν εἰς δύο οἴκους, οὓς διέκρινεν ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ χρηστότης καὶ ἐκόσμει πᾶσα χριστιανικὴ ἀρετὴ, καὶ ἐδέησεν ὁ ἀγορητὴς νὰ δείξῃ διὰ παραδειγμάτων ἔκ τε τῶν Ἱ. Γραφῶν καὶ τῆς θύραθεν ἱστορίας τὰς **θλίψεις τῶν δικαίων** καὶ τὸν σκοπὸν καὶ τὴν σημασίαν αὐτῶν ἐν πνεύματι χριστιανικῷ, καὶ τοὺς ἀλγεινόνατα δοκιμασθέντας παρηγορῶν καὶ τὸ πλῆθος στηρίζων ἐπὶ τὴν ἀκράδαντον πίστιν εἰς τὸ Θεῖον καὶ τὴν ἀκοίμητον Αὐτοῦ Πρόνοιαν ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἐπικηδείους ἀπήγγειλαν καὶ οἱ δικηγόροι κ. κ. Ι. Μ. Μυριάνθης καὶ Θ. Μιχαηλίδης ἐξ ὀνόματος τῆς πόλεως ὁ τελευταῖος ἐξάρας τὰς πρὸς τὴν πόλιν ὑπηρεσίας τοῦ πάντα τὰ ἀξιώματα ἐν αὐτῇ περιβληθέντος ἀειμνήστου **Εὐαγ. Λοΐζου** ὡς καὶ τὰς ἀρετὰς τοῦ χρηστοτάτου πολίτου καὶ ἐμπόρου **Λουκᾶ Κωνσταντινίδου**. Στεφάνους δὲ ἐξ ὀνόματος τῶν Ἐκπαιδευτηρίων τῆς Ἐπιτροπείας αὐτῶν, τοῦ Δημαρχείου, του Ταμιευτηρίου «Σαλαμίς,» τῆς Ὀθωμ. Τραπέζης, πάντων τῶν ὑπαρχόντων σωματείων, τῆς ἀγορᾶς οἰκείων, φίλων καὶ συμπολιτῶν κατετέθησαν περὶ τοὺς ἑβδομήκοντα.

Τοὺς διπλοῦς τάφους τῶν πολυκλαύστων νεκρῶν κατέβρεξαν εἰλικρινῆ δάκρυα πλήθους πολιτῶν μὴ ὀκνησάντων νὰ ἀκολουθήσωσι μέχρι τοῦ μακρὰν τῆς πόλεως νεκροταφείου πρὸς ὕστατον χαιρετισμὸν καὶ ἐκδήλωσιν τιμῆς.

Σ. Σ. Χαράκτηριστικὸν γεγονὸς τῆς οἰκογενειακῆς ἀρετῆς τῶν μεταστάντων ἀναφέρομεν τόδε: Ὁ ἀοίδιμος Λουκᾶς Κωνσταντινίδης ὑποστὰς μεγάλας ζημίας εἶχε σταματήσει ποτὲ τὰς πληρωμάς του καὶ διέθηκεν ἅπασαν τὴν κινητὴν καὶ ἀκίνητον περιουσίαν του ὑπὲρ των δανειστων του. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν ἐπήρκεσαν αὗται εἰς ἐξόφλησιν τῶν χρεῶν, χάριν τῆς οἰκογεν. τιμῆς, ὁ νεώτερος ἀδελφός του Θρασύβουλος παρεχώρησε τὴν κληρονομικὴν του περιουσίαν ἀνεργομένην εἰς 1500 λίρας, καὶ σήμερον ἐργάζεται ὁ χρηστότατος ἀνὴρ καὶ φιλοστοργότατος ἀδελφὸς ὡς κυβερνητικὸς ὑπάλληλος κερδαίνων μόνον τὰ πρὸς τὸ ζῆν.

Τοιαύτην ἀρετὴν ἐθρήνησε δικαίως ἡ πόλις Βαρώσια ἐν τῷ προσώπῳ τῶν τιμίων νεκρων αὐτῆς.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΕΡΔΙΟΥ

"ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΜΟΥΣΑ,,

ΤΟΜΟΣ Β'.

ΣΕΛΛ. 2—

Ὑπὸ τοιαύτην ἐπιγραφὴν ἐξεδόθη ἐν κομψοτάτῳ τεύχει καὶ φιλοκαλότατα ἐκτετυπωμένῳ συλλογὴ πρωτοτύπων ποιημάτων τοῦ πατριωτικοῦ καὶ ἐνθουσιώδους ποιητοῦμας, οὗτινος ἡ ἀρρενωπὴ μοῦσα δωρίαν φόρμιγγα κρούουσα διεγείρει τὰ ὑψηλότερα καὶ ἑλληνικώτερα συναισθήματα καὶ ἀνυψοῖ τοῦ Ἕλληνος ἀναγνώστου τὴν καρδίαν καὶ τὴν διάνοιαν εἰς ὁρίζοντας οὓς φωτίζουσι τὰ ὡραιότερα ἰδανικὰ τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς.

Πολλὰ τῶν ποιημάτων του τούτων με ἤνεγκεν εἰς ὡραίους καὶ γλαφυροὺς στίχους ἐν τῇ γαλλικῇ ὁ Γαλάτης λόγιος καὶ ποιητὴς κ. Ρενὲ Δελαπόρτ δι' ὧν οἱ παλμοὶ τῆς κυπριακῆς καρδίας θὰ γένωνται αἰσθητοὶ ἐν Γαλλίᾳ καὶ παρὰ τῷ ἄλλῳ γαλλοφώνῳ κόσμῳ.

ΤΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΛΛΗΝ. ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Γίνεται γνωστὸν πρὸς ἅπαντας τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅτι καὶ ἐφέτος τὰ Ἐκπαιδευτήρια τῆς θεοσώστου παρ' ἡμῖν Ὀρθοδόξου Ἑλληνικῆς Κοινότητος ἤτοι τὰ Παγκύπρια Διδασκαλεῖα τῶν τε ἀρρένων καὶ τῶν θηλέων, τὸ Παγκύπριον Γυμνάσιον, τὸ πλῆρες Παρθεναγωγεῖον, αἱ Ἀστικαὶ Σχολαὶ καὶ τὰ Νηπιαγωγεῖα θὰ λειτουργήσωσιν ἀπαρεγκλίτως χωροῦντα ἐπὶ τῆς αἰσίως χαραχθείσης ὁδοῦ ὑπὸ τῆς προκατόχου φιλογενεστάτης Ἐπιτροπείας καὶ τῶν πεφωτισμένων διευθύνσεων αὐτῶν μετὰ τοῦ ἀρτίως περὶ πάντα μεμορφωμένου καὶ τὸ ἦθος ἀμέμπτου προσωπικοῦ, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν δὲ καὶ διαχείρισιν Ἐπιτροπείας ἐν γενικῇ Συνελεύσει τῆς Κοινότητος ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ ἐκλεγείσης ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ. Κυρίλλου.

ΤΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ:

Καταστήματα τῶν Ἑλληνικῶν ἡμῶν Ἐκπαιδευτηρίων παραμένουσι καὶ τὰ πέρυσι τοιαῦτα, ἤτοι τὸ Γυμνασιακὸν μέγαρον κατὰ τὴν ὁδὸν Λευκωσίας—Λάρνακος, τὸ τοῦ Κοινοτικοῦ Παρθεναγωγείου τοιαῦτον παρὰ τὸ Νέον Ἄνοιγμα καὶ τὸ τῆς Κοινοτικῆς Ἀστικῆς Σχολῆς παρὰ τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν ὡς μόνα πληροῦντα τὰς ἀπαιτουμένας ὑγιεινὰς καὶ διδακτικὰς συνθήκας.

ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΚΑΙ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΕΙΣ:

Ἀπὸ τῆς 31 Αὐγούστου, ἡμέρας Δευτέρας ἄρχονται αἱ ἐγγραφαὶ εἰς ἅπαντα τὰ προμνησθέντα Ἐκπαιδευτήρια ἐν μὲν ταῖς Ἀστικαῖς Σχολαῖς καὶ ἐν τοῖς Νηπιαγωγείοις κατὰ τὸ ὑπὸ τοῦ σχετικοῦ νόμου διακελευόμενα, ἐν τοῖς Διδασκαλείοις δὲ καὶ τῷ Γυμνασίῳ καὶ τῷ πλήρει Παρθεναγωγείῳ ἀπὸ τῆς 7ης μέχρι 12 Σεπτεμβρίου διαρκέσουσιν αἱ ἐξετάσεις τῶν τε τὸ πρῶτον προσερχόμενον μαθητῶν καὶ τῶν ὁλικῶς ἢ μερικῶς ἐπανεξεταστέων. Τακτικὴ δὲ ἔναρξις τῶν μαθημάτων γενήσεται τῇ 14 Σεπτεμβρίου.

Η Α. Μ. Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

πατρικῶς προτρέπεται καὶ παραινεῖ τήν τε φιλομαθῆ νεότητα καὶ τοὺς γονεῖς καὶ κηδεμόνας ἵνα συμμορφούμενοι πρὸς τὴν γνωστοποίησιν ταύτην ἐγκαίρως προσέλθωσι κερδαίνοντες χρόνον πολύτιμον καὶ καιρὸν ἀνεπιστρεπτεὶ καὶ γοργῶς παρερχόμενον.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 10 Αὐγούστου 1909.

(ΕΚ ΤΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ)

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Η Α. Μ. Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ἀεικίνητος καὶ ἀκάματος μεταβαίνει ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν καὶ ἀπὸ κώμης εἰς κώμην κατὰ πάσας τὰς διευθύνσεις, ἀπὸ κέντρου καὶ ὁρμητηρίου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς εἰς εὐλογίαν καὶ ἐποικοδομὴν τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος. Κηδεύει τὸν μέγαν εὐεργέτην τῆς γείτονος Λάρνακος, καὶ ἐκεῖθεν ἀπέρχεται εἰς Τρούλους πρὸς ἐκμίσθωσιν τῶν κτημάτων τοῦ Θρόνου καὶ εὐλογίαν τῆς εὐσεβοῦς κοινότητος, ἐν ᾧ καταδιώκουσιν αὐτὸν ὄπισθεν τηλεγραφήματα ἐκ Βαρωσίων, ἵνα κηδεύσῃ ἄλλους ἐκεῖ κοινοτικοὺς ἐργάτας καὶ εὐεργέτας, ἀλλὰ χάνουσι τὰ ἴχνη του οἱ ζητοῦντες αὐτὸν, διότι μόλις διεκπεραιοῖ τὰς ὑποθέσεις διευθύνεται εἰς τὴν λεωφόρον Λευκωσίας Λάρνακος ἵνα μεταβῇ εἰς Ἰδάλιον ἐκπληρῶν εὐλαβῆ πόθον τῆς εὐσεβοῦς κοινότητος. Ἐκεῖ δεξιοῦνται τὴν Α. Μακαριότητα οἱ κάτοικοι μετ' ἐνθουσιασμοῦ δι' ἀψίδων καὶ μετὰ σημαιῶν ἐθνικῶν, προσφωνεῖ δὲ Α. τὴν ἐξ ὀνόματος τῶν κατοίκων ὁ διευθυντὴς τῆς Σχολῆς κ. Μιχ. Ἰωαννίδης. Ἅπαντες οἱ κάτοικοι συρρέουσιν εἰς τὸν ναὸν κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν καὶ κατὰ τὴν ἀρχιερατικὴν λειτουργίαν τῇ ἐπιούσῃ συγκροτεῖται πολυάνθρωπος πανήγυρις ὑπὸ συρροῆς προσκυνητῶν ἐκ πάντων τῶν περιχώρων. Ἡ Α. Μακαριότης διδάσκει ἐποικοδομητικώτατα θέμα λαμβάνουσα τὸ Εὐαγγελικὸν ἀνάγνωσμα τῆς ἡμέρας καὶ ἐξεγείρει ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν προσκυνητῶν συναισθήματα χριστιανικὰ ἅτινα ἔτεινε νὰ συμπνίξῃ δεκαετῆς ἀναστάτωσις τῆς Ἐκκλησίας ὑπὸ ἀντιχρίστων. Τὸ κατάλυμα τῆς Α. Μακαριότητος ἀπέβη δι' ὅλης τῆς ἡμέρας ἀληθὲς προσκύνημα, πρεσβεῖαι δὲ πασῶν τῶν πλησιοχώρων κοινοτήτων αἰτοῦνται εὐλαβῶς ἵνα τιμήσῃ τὰ χωρία των, τοῦθ' ὅπερ ἀδυνατεῖ νὰ πράξῃ μετὰ πολλῆς λύπης, διότι ὀφείλει τὰ σπεύσῃ εἰς τὴν Ἀργιεπισκοπὴν ὅπου καὶ οἰκονομικαὶ καὶ πνευματικαὶ τοῦ Θρόνου ἀνάγκαι ἀπαιτοῦσι τὴν προσωπικὴν παρουσίαν Του.

ΕΙΣ ΚΑΡΠΑΣΙΑΝ. Ἐπανελθὼν τῇ παρελθούσῃ Δευτέρᾳ καὶ μόλις δυνηθεὶς νὰ διευθετήσῃ ὀλίγας τῶν πολλῶν ὑποθέσεων τοῦ Θρόνου, τῇ παρελθούσῃ Τετάρτῃ ἀπέρχεται εἰς Καρπασίαν διὰ τὴν μεγάλην τῆς σήμερον πανήγυριν κατὰ τὴν ἀπωτάτην τῆς νήσου ἄκραν τοῦ Δειναρέτου ἵνα ἐκεῖθεν ἐπιστρέφων ἱερουργεῖ, ἀνὰ τὰς κωμοπόλεις καὶ τὰς κώμας κατὰ τὴν ὁδόν του, πανταχοῦ δὲ τυγχάνει ἐνθουσιώδους δεξιώσεως μετ' ἐπιδείξεων πάσης εὐλαβείας καὶ τιμῆς παρὰ τῶν εὐσεβῶν κατοίκων.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ σεμνοπρεπὲς ἐτελέσθη τῇ π. Κυριακῇ ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου τῆς φερωνύμου Μονῆς, ἱερουργοῦντος τοῦ Πανοσιολογ. Ἐξάρχου τοῦ Π. Τάφου καὶ Ἀρχιμανδρίτου κ. Γενναδίου ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ πολυκλαύστου Ν. Χριστοδουλου. Ἀρχιμανδρίτου ἀρίστου ἀδελφοῦ τῆς Ἁγιοταφ. Ἀδελφότητος σοφοῦ ὄντως καθηγητοῦ τῆς Θεολ. Σχολῆς τοῦ Σταυροῦ καὶ λευίτου χριστιανικωτάτου, οὗτινος ὁ θάνατος ἐγένετο μεγίστη καὶ ἀξιοθρήνητος ἀπώλεια διὰ τὴν Ἀνιωτάτην Μητέρα τῶν Ἐκκλησιῶν τοῦ Χριστοῦ.

ΑΦΙΞΕΙΣ. Διὰ τοῦ συμβατικοῦ τῆς προχθὲς ἀφίκετο ἐκ τοῦ εἰς Ἀθήνας ταξειδίου του ὁ διευθυντὴς τῶν Ἀθηναϊκῶν Καταστημάτων ἐν Λευκωσίᾳ καὶ ἐν Λάρνακι κ. Ι. Χ. Νικολαΐδης.

Ἀφίκετο χάριν ἀναψυχῆς, ὁ ἐν Καΐρῳ ἄριστα ἀποκατεστημένος καὶ ἐνθουσιώδης νέος κ. Ἀντων. Καλογύρης.

Προχθὲς ἀνῆλθεν εἰς Λευκωσίαν ὁ ἐν Λάρνακι παρεπιδημῶν Ἀρμένιος Ἀρχιεπίσκοπος Κιλικίας.

Τὴν Α. Σεβασμιότητα προϋπήντησαν πολυάριθμοι Ἀρμένιοι συμπολῖται ἐφ' ἁμαξῶν, ἔτυχε δὲ λαμπρᾶς δεξιώσεως παρὰ τῆς Ἀρμενικῆς παροικίας.

ΔΕΥΚΟΘΕΑ Ν. ΚΡΑΝΙΔΙΩΤΟΥ

παρθένος μόλις εἰκοσπεναέτις ὡς ψυχὴ ἀθῶα ἐκπετάσασα ἀπὸ τοῦ πατρικοῦ οἴκου καὶ ὡς ἐργατικὴ μέλισσα κομίζουσα τὸ νεκταρ τῆς Ἑλληνικῆς μαθήσεως καὶ τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας εἰς τὰς Κυπρίας κορασίδας ἐν Μαραθοβούνῳ, ἐν Λαπίθῳ καὶ εἴπου ἄλλοθι διδάσκουσα πρότυπον αὐτὴ οὖσα ἀγγελικῆς ἀναθότητος καὶ σεμνότητος Ἑλληνικῆς.

Προσβληθεῖσα ἐν Κυρηνείᾳ ὑπὸ τυφοειδοῦς πυρετοῦ καὶ μόλις ἀπαλλαγεῖσα τοῦ κινδύνου, ἔπαθεν ὑπὸ συγκοπῆς καὶ μετέστη πρὸς Κύριον ἐν τῷ ἄνθει τῆς ζωῆς βυθίσασα εἰς πένθος βαθύτατον φιλοστόργους γονεῖς καὶ ἀδελφοὺς καὶ θλῖψιν εἰλικρινῆ πρὸς πάντας τοὺς γνωρίσαντας τὴν ἐνάρετον καὶ ἀγγελόψυχον κόρην.

Ἡ σεμνὴ σορὸς αὐτῆς κομισθεῖσα προθχὲς εἰς Λευκωσίαν ἐκηδεύθη σεμνοπρεπέστατα ἐν τῷ ἱ. ναῷ τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου ὅπου κατετέθησαν στέφανοι παρὰ τῶν κοινοτήτων ἐν αἷς ἐδίδαξε καὶ παρὰ συγγενῶν καὶ φιλικῶν οἰκογενειῶν τὴν ἐκφορὰν δὲ αὐτῆς συνώδευσεν ἡ Ἑλληνικὴ Φιλαρμονικὴ «Ἀπόλλων» παιανίζουσα πένθιμα ἐμβατήρια.

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΗ ΕΣΠΕΡΙΣ

Ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Σχολῆς Τέρρα-Σάντα τελεσθήσεται αὔριον περὶ ὥραν 9 μ. μ. φιλανθρωπικὴ Ἑσπερίς, καθ' ἣν ἐρασιτέχναι θὰ διδάξωσιν ὡραῖον δρᾶμα

«ΦΙΛΙΠΠΟΣ Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ»

τῆς Ἰσπανίας

εἰς πράξεις τρεῖς.

Τιμὴ εἰσόδου γρ. 4 1/2 καὶ διὰ τοὺς παῖδας γρ. 3.

ΠΡΟΧΕΙΡΟΝ ΕΛΛΗΝΟΑΓΓΛΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ

ΥΠΟ

Α. ΚΥΡΙΑΚΙΔΟΥ

Δικηγόρου κλπ.

Τοῦ ἄρτι ἐν Ἀθήναις ἐκτυπωθέντος μεγάλου καὶ μοναδικοῦ ἐν τῇ Πανελληνίῳ Βιβλιογραφίᾳ ἑλληνοαγγλικοῦ Λεξικοῦ του ὁ κ. Α. Κυριακίδης συνέθηκε περιεκτικωτάτην καὶ τὰ μάλιστα χρήσιμον ἐπιτομὴν εἰς τοὺς ὁπωσδήποτε ἀσχολουμένους περὶ τὰς δύο γλώσσας διὰ τὰς βιωτικὰς, ἐπιστημονικὰς καὶ μαθητικὰς αὐτῶν ἀνάγκας, ἐκτυπωθεῖσαν δὲ ἐν τῷ ἀριστῷ παρ' ἡμῖν Τυπογραφείῳ «**Λευκωσία**» εἰς κομψὸν καὶ λίαν εὔχρηστον τεῦχος, φερόμενον καὶ ἐν θηλακίῳ διὰ ταξειδιώτας, μετανάστας κ. ἄ. πωλεῖται δὲ παρὰ τῷ ἰδίῳ καὶ ἐν τοῖς Βιβλιοπωλείοις τῆς νήσου ἀντὶ εὐλόγου τιμῆς ἤτοι ἄδετον ἀντὶ τεσσάρων, δεδεμένον δὲ ἀντὶ πέντε σελλινίων.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἡ ἐπιτροπεία τῆς Ἐκκλησίας τῆς ἐνορίας Ἁγίου Ἰωάννου ἀποτελουμένη ἐκ των κ.κ. Νικολάου Ἰακωβίδου, Χριστοδουλου Χαραλαμπίδου, Κυριακοῦ Γεωργίου, Γεωργίου Κρανιδιώτου, Κωνσταντίνου Γιαννάκη, χ'' Σταυρῆ Γεωργίου καὶ Σολωνος Μιχαηλίδου εἰδοποιεῖ πάντας τοὺς ἐνδιαφερομένους, ὅτι ἀναγνωρισθεῖσα ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀρχιεπιεσκόπου ὡς κανονικὴ ἀνέλαβεν ἀπὸ τῆς 10 ἱσταμένου τὰ καθήκοντά της. Πᾶσα πληρωμὴ ἐνοικίων καὶ οἱαδήποτε ἐν γένει συναλλαγὴ σχέσιν ἔχουσα πρὸς τὴν εἰρημένην Ἐκκλησίαν μετὰ τῶν ἀνωτέρω ἐπιτρόπων δέον νὰ διενεργῆται, ἄλλως θὰ θεωρῆται ἄκυρος καὶ πρὸς ζημίαν παντὸς μὴ συμμορφωμένου πρὸς τὴν εἰδοποίησιν ταύτην.

Ἐν Λευκωσίᾳ

τῇ 14 Αὐγούστου 1909.

Ἡ Ἐπιτροπεία.

Σ. Σ. Κ. Φ. Ἀναίσχυντα ψεύδη δημοσιευθέντα ἐν τῇ «Ταβέρνᾳ» περὶ τῆς ἐκλογῆς ταύτης καίπερ ἀνάξια προσοχῆς θὰ ἀναιρέσωμεν χάριν τῶν ἁπλοϊκωτέρων ἐν τῷ προσεχεῖ δι' ἔλλειψιν χώρου ἐν τῷ παρόντι φύλλῳ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἐκ βάθους ψυχῆς ἐκφράζω τὴν ἄπειρον καὶ ἀΐδιον εὐγνωμοσύνην μου πρὸς τὸν ἄριστον ἰατρὸν καὶ χειροῦργον κ. **Ν. Ἰακωβίδην** ὅστις δι' ἐπισταμένης καὶ ἀκριβεστάτης ἐγχειρίσεως μὲ ἀπήλλαξεν ἀπὸ πολυετοῦς κιρσοκήλης, ἥτις καθ' ἑκάστην μου προυξένει φοβεροὺς καὶ ἀνυποφόρους πόνους. Καὶ πρὸς τὸ λοιπὸν προσωπικὸν τῆς λαμπρᾶς πολυκλινικῆς του ἐκφράζω τὴν ἐγκάρδιόν μου εὐγνωμοσύνην διὰ τὴν λαμπρὰν περιποίησιν, ἣν μοὶ παρέσχον καθ' ὅλον τὸν χρόνον τῆς ἐκεῖ νοσηλείας μου.

Ἐν Λευκωσίᾳ

τῇ 12 Αὐγούστου 1909.

Ὁ εὐγνώμων

Ἐλευθέριος Γοργίδας

διδάσκαλος.

ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟΝ "ΤΑ ΠΑΓΚΥΠΡΙΑ,,

ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ

Αὔριον θὰ παιανίσῃ ἡ Ἑλληνικὴ Φιλαρμονικὴ «Ἀπόλλων» ἀπὸ τῆς 5ης μέχρι τῆς 7ης μ. μ.

Η ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΗ ΔΙΑΦΟΡΑ

ΔΕΥΤΕΡΑ ΔΙΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΕΠΕΜΒΑΣΙΣ ΤΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

Τῇ 1 Αὐγούστου ὁ ἐν Ἀθήναις Τοῦρκος πρεσβευτὴς ἐπιδόθησατο προφορικὴν ἀνακοίνωσιν πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν ἐξ ὀνόματος τῆς Κυβερνήσεώς του ἔχουσαν ἀρρετοῦ ὡς ἑξῆς:

Ὁμιλεῖ αὕτη πάλιν περὶ τῶν ἐν Κρήτῃ ὑπηρετούντων Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν, ἀπαντῶσα εἰς τὸ ἐπιχείρημα τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, καθ' ὃ οὗτοι θεωροῦνται δυνάμει τοῦ νόμου διαγεγραμμένοι ἀπὸ τῶν τάξεων τοῦ ἐνεργοῦ στρατοῦ, καὶ ζητεῖ ὅπως ἀποκηρυχθῶσιν οὗτοι κατὰ τρόπον ἐνεργότερον ὡς καὶ ἡ κατὰ τὸ παρελθὸν ἐνέργεια τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ ἡ ἀνάμιξις αὐτῆς εἰς τὰ τῆς Κρήτης διὰ τοῦ τῆς ἐνεργείας αὐτῆς χορηγηθέντος δικαιώματος εἰς τὸν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων ὅπως ὑποδεικνύῃ τὸν Ὕπατον ἁρμοστὴν τῆς Κρήτης. Ἐν τῇ ἀνταπαντήσει της ταύτῃ ἡ Πύλη δὲν ἔτασσε προθεσμίαν πρὸς ἀπάντησιν.

Ἡ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐπιδοθεῖσα εἰς τὸν ἐνταῦθα πρεσβευτὴν τῆς Τουρκίας Ναμπῆ βέην ἀπάντησις εἰς τὴν δευτέραν Τουρκικὴν διακοίνωσιν, ἔχει ἐπὶ λέξει οὕτω:

«Μεγάλως ἐθλίβημεν ἐκ τοῦ ὅτι καὶ μετὰ τὴν ἡμετέραν ἀπάντησιν εἰς τὴν παρὰ τῆς Ὑ. Ἐξοχότητος γενομένην ἡμῖν ἀπὸ μέρους τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως ἀνακοίνωσιν, ἡ Τουρκία ἐπιμένει εἰς τὰ διατυπωθέντα παράπονα, σχετικῶς πρὸς τὴν στάσιν τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως ἐν Ρούμελῃ καὶ Κρήτῃ.

Πράγματι, ἡ ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον καταμαστίσασα (desolée) ἰδιαζόντως μίαν τῶν Ἐπαρχιῶν τὴν της Ρουμελης ἀναρχία ἠδύνατο νὰ παράσχῃ ἀφορμὴν εἰς πλείστας παρεξηγήσεις, οὐδεὶς δὲ πλειότερον ἡμῶν ἐθρήνησε διὰ τὸν σάλον, ὅστις ἀπεδεκάτισε καὶ ἠρήμωσεν ἐν αὐτῇ τοὺς πληθυσμοὺς, ἀδιακρίτως φυλῆς καὶ θρησκεύματος. Διὰ τοῦτο ἅμα ὡς νέα τροπὴ τῶν πραγμάτων προδιωνίσατο τὴν ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως, προσεπαθήσαμεν νὰ διευκολύνωμεν, ἐφ' ὅσον ἐξηρτᾶτο παρ' ἡμῶν, τὸ ἐπιβεβλημένον τῇ αὐτοκρατορικῇ Κυβερνήσει ἔργον. Τὰ παρὰ τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως ληφθέντα μέτρα ἀποδεικνύουσι τὴν στερρὰν ἀπόφασιν, ὅπως μὴ, οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον, ἐκκλίνῃ της διαγραφείσης πορείας.

Σχετικῶς πρὸς τὴν Κρήτην, ἡ Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις θέλει εὐαρεστηθῇ ν' ἀναγνωρίσῃ, ὅτι κατὰ τὰς προηγουμένας αὐτης δηλώσεις, οὐ μόνον δὲν ἐθεώρησε τὴν προτέραν στάσιν ἡμῶν ὡς ὑποκειμένην εἰς μορφὴν, ἀλλ' ἀντιθέτως πολλάκις διεκήρυξε τὸ ἄψογον αὐτῆς. Οὐχ' ἧττον ἐπιλαμβανόμεθα τῆς εὐκαιρίας, ἥτις παρέχεται ἡμῖν ἐκ νέας ἀνακοινώσεως τῆς Α. Κυβερνήσεως, ὅπως δηλώσωμεν ἐκ νέου, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει τελείως συμμορφωθῇ πρὸς τὰς ἀποφάσεις τῶν Προστατίδων Δυνάμεων, ἀφισταμένη πάσης ἐνθαρρύνσεως οἱασδήποτε ἐν τῇ νήσῳ ἐνδεχομένης ταραχῆς.

Ἐλπίζομεν ὅτι μετὰ τὰς ἐξηγήσεις ταύτας ἡ Αὐτ. Κυβέρνησις θέλει ἀναγνωρίσει τὴν εὐθύτητα τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν Αὐτοκρατορίαν καὶ ὅτι οὐδεὶς ὑφίσταται λόγος, ὅπως διαιωνισθῶσιν παρεξηγήσεις τοσοῦτον ὀλέθριαι εἰς τὰ συμφέροντα τῶν δύο Ἐπικρατειῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2/18 Αὐγούστου 1909

Τὸ ὑπόμνημα πρὸς τοὺς Πρεσβευτάς.

Ἐπίσης τὸ πρὸς τοὺς πρεσβευτὰς ἐπιδοθὲν ὑπόμνημα τῆς Ἑλλάδος ἔχει οὕτω:

«Ἀπαντῶσα εἰς τὴν πρότασιν τῶν Μεγάλων Προστατίδων Δυνάμεων ἡ Βασιλικὴ Κυβέρνησις, σπεύδει νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν ὑψηλὴν αὐτῶν ἐκτίμησιν τὰς ἀκολούθους σκέψεις εἰς ἀπάντησιν τῆς ἀνακοινώσεως, τῆς ἀπευθυνθείσης αὐτῇ παρὰ τῆς Α. Κυβερνήσεως, ἐν σχέσει πρὸς τὴν στάσιν τῆς Ἑλλάδος ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Κρήτῃ.

Ἡ Β. Κυβέρνησις μεγάλως ἐθλίβη, ὅτι καὶ μετὰ τὴν ἀπάντησιν αὐτῆς εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν ἥτις ἐγένετο αὐτῇ ὑπὸ τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Τουρκίας, ἐντολῇ τῆς Κυβερνήσεώς του, ἡ Τουρκία ἐπιμένει εἰς τὰ διατυπωθέντα παράπονα ἐνταῦθα παρατίθεται τὸ ἀφορῶν τὴν Ρούμελην μέρος εἰς τὴν ἀνωτέρω διανοίνωσιν πρὸς τὴν Τουρκίαν)

Σχετικῶς πρὸς τὴν Κρήτην, ἡ Αὐτοκρατορικὴ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις, κατὰ τὰς προηγουμένας αὐτῆς δηλώσεις οὐ μόνον δὲν ἐθεώρησε τὴν προτέραν ἡμῶν στάσιν ὡς ὑποκειμένην εἰς μορφὴν, ἀλλὰ ἀντιθέτως πολλάκις διεκήρυξε τὸ ἄψογον αὐτῆς.

Οὐχ ἧττον ἐπιλαμβανόμεθα τῆς εὐκαιρίας ἥτις παρέχεται ἡμῖν ἐκ τῆς προτάσεως τῶν Δυνάμεων, ὅπως δηλώσωμεν ἐκ νέου, ὅτι ἡ Β. Κυβέρνησις, πεποιθυῖα ἐπὶ τὴν ὑψηλὴν αὐτῶν εὐμένειαν, θέλει τελείως συμμορφωθῇ πρὸς τὴν ἀπόφασιν αὐτῶν περὶ τῆς τύχης τῆς νήσου, ἀφισταμένη πάσης ἐνθαρρύνσεως οἱασδήποτε ἐν τῇ νήσῳ ἐνδεχομένης ταραχῆς».

Τὸ πρὸς τὰς Προστάτιδας Δυνάμεις ὑπόμνημα τῆς Ἑλλην. Κυβερνήσεως, ἀφορῶν εἰς νέαν ἀξίωσιν τῆς Πύλης παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐπεδόθη τοῖς Πρεσβευταῖς τῶν Προστατίδων Δυνάμεων τῇ 6/8 τὴν 5ην μ. μ. ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ζωγράφου.

Οἱ Πρεσβευταὶ τῶν Προστατίδων, συνελθόντες παρὰ τῷ Πρυτάνει τοῦ Διπλωματικοῦ Σώματος Πρεσβευτῇ τῆς Ρωσσίας, συνεσκέφθησαν ἐπὶ τοῦ Ὑπομνήματος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Τὸ κοινὸν διάβημα τῶν Δυνάμεων ἐν Κων)πόλει.

Κατὰ τηλεγραφικὰς εἰδήσεις ἐκ Κων)πόλεως κατόπιν τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀνωτέρω ἀπαντήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὴν δευτέραν ἀνακοίνωσιν τῆς Πύλης οἱ ἐν Κων/πόλει πρεσβευταὶ τῶν τεσσάρων προστατίδων Δυνάμεων τῆς Κρήτης ἐπεσκέφθησαν τῇ 6/8 Πέμπτῃ ἐν τῇ Ὑψηλῇ Πύλῃ τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν Ριφαατ-πασσᾶν καὶ ἐπέδωκαν εἰς αὐτὸν τὴν ταὐτόσημον κοινὴν αὐτῶν διακοίνωσιν (note collective).

Ἡ διακοίνωσις αὕτη ἀναφέρει ὅτι ἡ Τουρκία δὲν ἐδικαιοῦτο νὰ ἀναμίξῃ τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸ Κρητικὸν ζήτημα, ὅπερ εἶναι ἐμπεπιστευμένον εἰς τὰς χεῖρας τῶν Δυνάμεων καὶ αἱ Προστάτιδες ἐκφράζουσι τὴν λύπην των, διότι ἡ Ὑψηλὴ Πύλη παρεγνώρισε τὴν θεμελιώδη ταύτην βάσιν τοῦ ζητήματος. Ἐπίσης καὶ ὡς πρὸς τὰ διατυπωθέντα διὰ τὴν Μακεδονίαν παράπονα τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως αἱ Δυνάμεις δὲν θεωροῦσι ταῦτα ἀντικείμενον συζητήσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας, δηλοῦσι δὲ ὅτι ἔχουν τὴν ἀπόφασιν νὰ μὴ ἐπιτρέψωσι διατάραξιν τῆς εἰρήνης.»

Ἡ διακοίνωσις τῶν Δυνάμεων παρήγαγε βαθεῖαν ἐντύπωσιν εἰς τοὺς ἐπισήμους κύκλους. Τῇ 10/8 τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον προὔκειτο νὰ συζητήσῃ ἐπὶ τῆς καταστάσεως.

ΚΩΝ/ΠΟΛΙΣ, 10/23.—Μετὰ σύζητησιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀνεκοινώθη εἰς τὸν τύπον ὅτι ἡ ἀπάντησις τῆς Ἑλλάδος ἐκρίθη ἱκανοποιητική.

ΤΑ ΚΡΗΤΙΚΑ

Η ΝΕΑ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Η ΥΠΟΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΣΗΜΑΙΑΣ

Ἡ παραίτησις τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἐν ᾧ ἐπεδίδετο ἐν Ἀθήναις ἡ νέα ἀνακοίνωσις τῆς Πύλης οἱ ἐν Χανίοις Πρόξενοι τῶν τεσσάρων προστατίδων Δυνάμεων τῆς Κρήτης καλέσαντες τὴν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν ἀνεκοίνωσαν πρὸς αὐτὴν προφορικῶς ὅτι καὶ αὐτὸ ἔτι τὸ καθεστὼς δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ διατηρηθῇ ἄνευ τῆς ὑποστηρίξεως τῶν τεσσάρων Προστατίδων, αἵτινες ἐπέτυχον τοῦτο ὑπὲρ τῶν Κρητῶν, θὰ διακυβευθῇ δὲ τὸ καθεστὼς τοῦτο ἂν οἱ Κρῆτες ἀπορρίψουν τὰς συμβουλάς των.

Ἐπειδὴ ἐν τούτοις μέγας ἐρεθισμὸς ἐπεκράτει ἐν Χανίοις διὰ τὸ ζήτημα τῆς Σημαίας, τὸ δὲ Συμβουλευτικὸν εἰς οὐδὲν κατέληξεν ἡ ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ ἐκάλεσε τὴν Κρητικὴν Βουλὴν ἵνα ὑποβάλῃ εἰς αὐτὴν τὴν παραίτησίν της. Συγχρόνως δὲ ἐξέδοτο προκήρυξιν εἰς τὸν λαὸν, δι' ἧς συνίστα εἰς αὐτὸν νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὰ κελεύσματα τῶν Δυνάμεων καὶ νὰ δεχθῇ τὴν ὑποστολὴν τῆς ἐθνικῆς σημαίας πρὸς ἀποτροπὴν μεγίστων κινδύνων καὶ ἐπὶ τῆς Κρήτης καὶ ἐπὶ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος.

Ἡ Κρητικὴ Βουλὴ συνῆλθεν ὄντως τὴν δεκάτην πρωϊνὴν ὥραν τῆς 2 Αὐγούστου ἐνώπιον δὲ αὐτῆς ἀφ' οὗ ἐξελέγη πρόεδρος ὁ κ. Μιχελιδάκης, ἡ ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ ὑπέβαλε τὴν παραίτησιν αὐτῆς. Μετὰ διακοπὴν δέκα λεπτῶν ἐξελέγη τριμελὴς ὑπηρεσιακὴ ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ, ἀπαρτιζομένη ἐκ τῶν κ κ Ζουρίδου ἀντισαγγελέως τῶν Ἐφετῶν, Καψάλη προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν Λασιθίου καὶ Ι. Σαουνάτσου ἐφέτου, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὰς θέσεις των μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἐντολῆς των καὶ νὰ μὴ διαλύσουν τὴν Βουλήν.

Ἀπεφασίσθη συγχρόνως ὅπως μὴ τεθῇ τὸ ζήτημα τῆς σημαίας ἐνώπιον τῆς

Κυπριακός Φύλαξ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Όροι Συνδρομῆς.

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική.

Ἐτησία ἐν Κύπρῳ Σελ. 10
Ἑξάμηνος » » 5
Ἐτησία ἐν τῷ ἐξωτερικῷ » 12
Ἑξάμηνος » » 7

Οἱ λαμβάνοντες τὸν «Κυπριακὸν Φύλακα» μετὰ τοῦ Περιοδικοῦ «Ζήνων» θὰ καταβάλλωσι συνδρομὴν προπληρωτέαν ὑποχρεωτικήν

Ἐτησίαν ἐν Κύπρῳ Σελ. 14
Ἑξάμηνον » » 7
Ἐτησίαν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ » 16
Ἑξάμηνον » » 8

Αἱ τιμαὶ καταχωρίσεων, πλὴν τῶν νενομισμένων, ὁρίζονται δι' ἰδιαιτέρας συμφωνίας.

Βουλῆς, ἀφεθῇ δὲ ἡ νέα ἐπιτροπὴ νὰ λύσῃ αὐτὸ κατὰ τὰς περιστάσεις καὶ τὴν ἀνάγκην.

Ἡ ὁρκωμοσία τῆς νέας Ἐπιτροπῆς.

Τὴν ἐπιοῦσαν, δευτέραν συνῆλθεν ἐκ νέου εἰς συνεδρίαν ἡ Βουλὴ ἐνώπιον δὲ αὐτῆς ὡρκίσθησαν τὰ δύο ἐκ τῶν μελῶν τῆς Νέας Ἐπιτροπῆς, τοῦ τρίτου κ. Ζουρίδου, τοῦ καὶ προέδρου, ἀπουσιάζοντος εἰς Λουτράκιον.

Ὁ κ. Μιχελιδάκης προσεφώνησεν αὐτοὺς δι' ὀλίγων εἰπὼν οὐν τοῖς ἄλλοις: «Νὰ βοηθῇ ὁ Θεὸς ἐπὶ τῶν ἡμερῶν σας νὰ γίνῃ ἡ ἕνωσις».

Ἀπαντῶν εἰς τὸν κ. Μιχελιδάκην ὁ κ. Καψάλης εἶπεν ὅτι ἡ νέα ἐπιτροπὴ ἀναγνωρίζει τὸ κρίσιμον τῶν περιστάσεων εἰς ἃς ἐκλήθη ἵνα διαχειρισθῇ τὴν ἐξουσίαν τῆς Πατρίδος, ἀντιλαμβάνεται δὲ τὸ βάρος τῶν ὑποχρεώσεων τὰς ὁποίας ἀναλαμβάνει, ὡς μὴ προερχομένη ἐξ ἐκλογῆς τοῦ λαοῦ, ἀλλ' ὑποδειχθεῖσα ἐκ τῶν περιστάσεων καὶ μὴ κεκτημένη πεῖραν πολιτικὴν, ἀλλὰ μόνον θέλησιν καλὴν καὶ εὐθύτητα.

Ἐζήτησεν ἀκολούθως ὁ κ. Καψάλης τὴν ὑποστήριξιν ἁπάντων τῶν Κρητῶν καὶ τὴν συγκέντρωσιν αὐτῶν περὶ τὴν νέαν Ὑπηρεσιακὴν Κυβέρνησιν, καθότι, ὡς εἶπε, τοῦτο ἐπιβάλλει ἡ φωνὴ τῆς Πατρίδος ἥτις κινδυνεύουσα ὑπέδειξεν εἰς τὸν λαὸν τὴν παροῦσαν Κυβέρνησιν, καθ' ἣν στιγμὴν ἡ προγενεστέρα Κοινοβουλευτικὴ οὖσα καὶ ἐξ ἀνδρῶν ὑπερόχων ἀπαρτιζομένη θάπτεται σήμερον διότι τοῦτο ἐπέβαλεν ὁ κίνδυνος.

Ἐδήλωσεν εἶτα ὅτι ἡ νέα Ἐπιτροπὴ θὰ κάμῃ ὅ,τι δυνηθῇ διὰ τὴν διατήρησιν τῆς εὐμενείας τῶν Δυνάμεων.

Μετὰ τοῦτο ἐξηκολούθησαν αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς καὶ ἐψηφίσθη ἡ ἀνακατάταξις εἰς τὸ σῶμα τῆς χωροφυλακῆς ὅλων τῶν ἀνδρῶν, ὅσοι εἶχον λιποτακτήσει κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ Θερίσσου καὶ βραδύτερον τῆς Μαλάξης κατὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ πρίγκηπος Γεωργίου.

Ἐπίσης ἡ Βουλὴ ἐψήφισεν εἰς τὴν κυβέρνησιν τὰ δύο δωδεκαημέρια.

Ὅσον ἀφορᾷ διὰ τὸ ζήτημα τῆς ἐθνοσυνελεύσεως ἕνεκα διαφωνίας μεταξὺ τῶν βουλευτῶν ἀπεφασίσθη νὰ συζητηθῇ τοῦτο κατὰ τὴν ἐπομένην συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς.

Νέα διακοίνωσις τῶν Προξένων

Ἐν τῷ μεταξὺ μετὰ τὴν ὁρκωμωσίαν τῆς νέας ἐπιτροπῆς οἱ ἐνταῦθα Πρόξενοι τῶν προστατίδων Δυνάμεων ἐπέδωκαν εἰς τὴν Κρητικὴν Κυβέρνησιν τὴν ἀκόλουθον ἀνακοίνωσιν:

«Οἱ Πρόξενοι τῶν 4 προστατίδων Δυνάμεων γνωρίζουσιν ὅτι αἱ κυβερνήσεις αὐτῶν ἀπεφάσισαν νὰ ἀφαιρέσωσιν, ἀποβιβαζομένων ἐκ τῶν πολεμικῶν πλοίων ἀποσπασμάτων, τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν ἀπεικότως κυματιζουσαν ἀπὸ τῆς 14 Ἰουλίου εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ λιμένος τῶν Χανίων, ἐὰν δὲν ἀφαιρεθῇ ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων ἀρχῶν. Τὰ ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς τοῦτο ληφθήσονται τάχιστα. Γνωρίζοντες (οἱ Πρόξενοι) ταῦτα ἐφελκύουσι τὴν προσοχὴν σπουδαιότατα ἐπὶ τῶν σεβαρῶν καὶ ἀνεπανορθώτων συνεπειῶν, ἃς θὰ ἔχῃ πᾶσα προσβολὴ τῶν Διεθνῶν στρατευμάτων».

Ἡ περὶ τῆς θέσεως τῆς Κρήτης συζήτησις τῆς Κρητικῆς Βουλῆς.

Ἡ Κρητικὴ Βουλὴ συνῆλθε καὶ πάλιν εἰς συνεδρίασιν τὴν 9ην π.μ. τῆς προπαρελθούσης Τρίτης παρίσταντο δὲ κατ' αὐτὴν 39 ἐκ τῶν βουλευτῶν.

Ἐφηφίσθη ψήφισμα εἰς β' ἀνάγνωσιν ἐπανόδου εἰς τὰς τάξεις τῆς χωροφυλακῆς 110 λιποτακτῶν καὶ ἀπολυθέντων χωροφυλάκων, ὡς ἐκ τῶν ἐπαναστάσεων Θερίσσου καὶ Μαλάξης, τοῦ 1905 καὶ 1906.

Ὁ κ. Λεκανίδης προτείνει κατόπιν δισμαρτυρίαν διὰ τὴν νότα τῶν προξένων διὰ τὴν σημαίαν καὶ κατακρίνει τὰς δηλώσεις τοῦ κ. Γρεῦ περὶ παραμονῆς τῆς Κρήτης εἰς χεῖρας τῶν Δυνάμεων ὡς «παρακαταθήκης», θεωρῶν τοῦτο ὡς «ὑπόσχεσιν ἀποδόσεως τῆς νήσου εἰς τὴν Τουρκίαν». (Ἐξακολουθεῖ θόρυβος).

Ὁ κ. Βενιζέλος ἀντικρούει τὸν προλαλήσαντα, λέγων ὅτι, ὡς πρὸς τὴν σημαίαν ὑπὸ τῆς παραιτηθείσης Ἐπιτροπῆς ὑπεστηρίχθη πρὸς τοὺς Προξένους, ὅτι τὸ ζήτημα αὐτῆς εἶναι ζήτημα λεπτομερείας, αἱ Δυνάμεις ὅμως ὑπεστήριξαν ὅτι ἡ ὕψωσις Ἑλληνικῶν σημαιῶν ἐν τῇ νήσῳ, μετὰ τὴν ἐκκένωσιν, ἀντίκειται εἰς τὸ δημιουργηθὲν διὰ τῆς Νότας αὐτῶν καθεστώς. Ἐπεβάλλετο, λέγει, ν' ἀποδεχθοῦν οἱ Κρῆτες τὸν ἰσχυρισμὸν τοῦτον. «Οὕτως δέ, προσθέτει, αἱ Δυνάμεις ἀναμιγνύονται ἐφ' ἑαυτῶν εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῶν μικροτέρων Κρατῶν καὶ τῶν ἀσθενῶν λαῶν. Ἀλλὰ δύνανται νὰ λεχθῇ, ὅτι τοῦτο μᾶλλον γίνεται πρὸς καλὸν τῆς ὅλης Εὐρωπαϊκῆς οἰκογενείας καὶ ὁ Ἑλληνισμὸς δὲν θὰ ἠσυχάσῃ βεβαίως ποτὲ τὸ Ναυαρῖνον, τὴν Θεσσαλίαν, τὴν Ἐπτάνησον, τὴν Κρητικὴν ὑπόθεσιν καὶ ὀφείλει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψει ὅτι ἡ Ἑλλὰς θὰ διέτρεχε μεγίστους κινδύνους ἄνευ τῶν ἐπεμβάσεων τῶν Δυνάμεων.

«Δὲν ἐτερβαλίουσι καθ' ὁλοκλήρου τὴν Τουρκίαν χάριν τοῦ Ἑλληνισμοῦ; Δὲν θὰ ἐπιμείνωσι λοιπὸν μέχρι τέλους καὶ ὑπὲρ τῶν Κρητῶν; Καὶ θὰ κρίνωμεν τὴν περὶ τῆς σημαίας γνώμην τῶν ὡς ὑποστολὴν τῆς πρὸς τοὺς Κρῆτας εὐμενείας των ὡς ἀθέτησιν τῆς διὰ τὸ καθεστὼς ὑποσχέσεως αὐτῶν;

«Ὡς πρὸς τὴν φράσιν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς προστατίδος ὃν ἀνέφερεν ὁ προλαλήσας, οὗτος ἐνόησε τὸν Τουρκικὸν στόλον τὸν παρελθόντα Τρίτην ἐπλεε πρὸς νότον πρόδηλος δὲ ἦτο ἡ ἀπαγόρευσις προσεγγίσεώς του εἰς τὰ παράλια τῆς Κρήτης.

«Δὲν δυνάμεθα ν' ἀπαλλαγῶμεν τῶν μεγάλων ὁμολογουμένως δυσκολιῶν τοῦ ζητήματος ἡμῶν καὶ ν' ἀποτρέψωμεν ἐνδεχομένους κινδύνους, ἢ διὰ τῆς διατηρήσεως τῆς εὐμενείας τῶν Δυνάμεων.

«Ὅθεν, καίτοι μετ' ὀδύνης, ὀφείλομεν νὰ συμμορφωθῶμεν πρὸς τὴν περὶ σημαίας ἐπιταγὴν των».

Χειροκροτήματα. Φωναί! Μάλιστα! Μάλιστα!

ΛΕΚΑΝΙΔΗΣ. Μένει σύμφωνος μετὰ θλίψεως. Προσθέτει ὅτι ἡ Βουλὴ ὀφείλει ἤδη νὰ διαλυθῇ κηρυσσουσα ἐκλογὰς διὰ τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν.

Ἐπακολουθεῖ σφοδροτάτη συζήτησις. Συνοψίζονται τέλος αἱ ὑποβληθεῖσαι προτάσεις εἰς δύο:

Α'. Ὅπως οἱ πληρεξούσιοι διὰ τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν κληθῶσιν ἄνευ ἐκλογῶν, νὰ κληθῶσι οἱ ἀπὸ τοῦ 1908.

Β'. Ὅπως μετὰ τρεῖς μῆνας διενεργηθῶσιν ἐκλογαὶ διὰ τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν, συμφώνως πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Σύνταγμα.

Ὑποβάλλεται συγχρόνως καὶ Γ'. πρότασις τοῦ κ. Φούμη πρὸς ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῶν ἄνω προτάσεων καὶ διακοπὴν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς μέχρι τῆς Παρασκευῆς, ἵνα μὴ εὑρεθῇ παροῦσα κατὰ τὸ τόσον ὀδυνηρὸν γεγονὸς τῆς ὑποστολῆς τῆς σημαίας.

Γίνεται δεκτὴ ἡ πρότασις τοῦ κ. Φούμη.

Η ΥΠΟΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΣΗΜΑΙΑΣ ΥΠΟ ΤΩΝ ΔΙΕΘΝΩΝ ΑΓΗΜΑΤΩΝ

Συμφώνως πρὸς τὰ ἀποφασισθέντα ὑπὸ τῶν τεσσάρων Δυναμέων τὴν πρωΐαν τῆς Τετάρτης 5 Λυγ. ἐγένετο τέλος ἐν μέσῳ γενικοῦ πένθους τοῦ λαοῦ τῆς Κρήτης ἡ ὑποστολὴ τῆς ἐθνικῆς σημαίας τῆς κυματιζούσης ἐπὶ τῆς ἐπάλξεως Φιρκὰ τοῦ φρουρίου Χανίων.

Τὴν νύκτα τῆς ἡμέρας ταύτης τὰ πολεμικὰ σκάφη τῶν Δυνάμεων περὶ ὥραν 4.15' μετεστάθμευσαν ἐκ Σούδας εἰς τὸν προλιμένα Χανίων καὶ ἠγκυροβόλησαν ἐν τάξει ἡμικυκλικῇ ἐκ δυσμῶν πρὸς ἀνατολάς.

Τὸ Ἀγγλικὸν «Διάνα» ἠγκυροβόλησεν ἐνώπιον τῆς ἐπάλξεως τοῦ Φιρκά, οὐχὶ δὲ εἰς μακρὰν αὐτοῦ ἀπόστασιν κατόπιν τὸ γαλλλικὸν «Βίκτωρ Οὐγκὼ», τὸ δεύτερον ἀγγλικὸν «Σούιφσουρ» τὸ γαλλικὸν «Μισελὲ», τὰ δύο Ἰταλικὰ «Φερούτσιο» καὶ «Πιζάνη» καὶ τὸ Ρωσσικὸν «Ὀλὲγ» ἐντὸς δὲ τοῦ ὅρμου Κοὺμ καποῦ ὁ ρωσσικὸς πρόσκοπος «Χιβίνιετς».

Εἰς τὴν προκυμαίαν συνωθεῖτο πλῆθος ἐθεᾶτο τὴν ἀγκυροβολίαν.

Διὰ τοῦ ἀγγλικοῦ ὑρητοῦ ἐπανῆλθον καὶ οἱ προηγουμένως μεταβάντες εἰς Σούδαν Ἄγγλος πρόξενος καὶ ὑποπρόξενος, ἀποβιβασθέντες τὴν 5.30'.

Κατὰ διαταγὴν τῆς Μοιραρχίας, ἀπηγορεύετο ἡ προσπέλασις ἰδιωτῶν εἰς τὸν λιμένα καὶ τὰ καταστήματα τῆς προκυμαίας παρηγγέλλοντο νὰ μείνουν κλειστὰ μέχρι νεωτέρας διαταγῆς.

Τὴν πρωΐαν ἀπόσπασμα χωροφυλάκων ἐφρούρουν τὰς παρόδους τοῦ λιμένος ἀποκλείοντα τὴν διάβασιν. Ἡ φρούρησις εἶχεν ἀρχίσει ἀπὸ τῆς ἑσπέρας.

Εἰς τὴν ἔπαλξιν τοῦ Φιρκὰ ἐφρούρουν μόνον χωροφύλακες μετὰ τῶν ἀξιωματικῶν των.

Τὸ λυκαυγὲς, ἀκριβῶς τὴν 4.45' προσεγγίζουν ταυτοχρόνως εἰς τὴν προκυμαίαν τοῦ καφφενείου «Ἀκταίον» ἐναντι τοῦ φάρου ἀνὰ δύο ἀτμάκατοι ἐκ τῶν πολεμικῶν ἑκάστης Δυνάμεως, ὡπλισμέναι δι' ἐπιλεμβίων ταχυβόλων ρυμουλκοῦσαι λέμβους πλήρεις ναυτικῶν ἀγημάτων ἄνω τῶν 100 ἐξ ἑκάστου Ἔθνους. Τὸ ὅλον διεθνὲς ἄγημα ὑπερέβαινε τοὺς 500 ἄνδρας.

Τὴν 4.50' γίνεται σύγχρονος ἡ ἀπόβασις ἁλων καὶ ἡ παράταξις αὐτῶν εἰς τὴν προκυμαίαν.

Συναποβιβάζουσι δύο μικρὰ μυδροβόλα, δύο τραγηλάτους κιλλίβαντος καὶ τινα ἀποθετικὰ πυρομβόλα.

Ὁ Ἄγγλος κυβερνήτης τῆς «Διάνας» ἐξῆλθε τὸ γενικὸν πρόσταγμα ἀνήχθη μετὰ τοῦ Ἐπιτελείου αἱ τινων ἀποσπασμάτων ἐπὶ τῆς ἐπάλξεως Ἰδιαίτερον χαρακτηριστικὸν εἶνε ὅτι τ' ἀποβιβασθέντα τὴν αὐγὴν Διεθνῆ ἀγήματα δὲν ἔφερον οὐδεμίαν ἰδικήν των σημαίαν.

Τὴν μεσημβρίαν ἀκριβῶς καὶ εἰς δίσημον ἐκ τοῦ πυροβόλου τῆς ἐπαλξεως μετεφέρθη ἡ γενικὸν μυοβολ[illegible] καὶ οἱ ξένοι φρουροὶ τῆς ἐπάλξεως ἐβλήθησαν ἀντίστοιχα. Οἱ ὑποστολεῖς ἐκράτησαν περιωρισθησαν ἤδη μόνον εἰς 40. ἑκάστης Δυνάμεως.

Θεωρεῖται βέβαιον ὅτι ὁ πρωτ. Χανίων σὺν τοῖς τεσσάρων Δυνάμεων εἶχον διατάξει νὰ βομβαρδίσωσι τὴν ἐπὶ τῆς ἐπάλξεως Φιρκὰ ἑλληνικὴν σημαίαν ἢ περιπτώσει ἠνοῦντο οἱ Κρῆτες τὴν ὑποστολὴν αὐτῆς καὶ προσεβάλλοντο τὰ διεθνῆ ἀγήματα.

Ἡ αἴτησις τῶν Προξένων.

Μετὰ τὴν διὰ πελέκεων ἀποκοπὴν τοῦ ἱστοῦ τῆς σημαίας ἀπὸ τῆς ἐπάλξεως τοῦ Φιρκὰ, οἱ Πρόξενοι τῶν Προστατίδων Δυνάμεων ἐζήτησαν ἀπὸ τῆς νέας Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς ὅπως ὑποσχεθῇ αὕτη ἐγγράφως ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ σημαία δὲν θέλει ἀνυψωθῇ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν ἐπὶ τοῦ Τοπανᾶ.

Αἱ προστάτιδες ἐζήτησαν ἐπίσης ὅπως δοθῇ εἰς αὐτὰς ἡ διαβεβαίωσις ὅτι δὲν ἀπειλεῖται ἄμεσος κίνδυνος τῆς τάξεως Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οἱ Πρόξενοι ἐδήλωσαν ὅτι τὰ διεθνῆ ἀγήματα θ' ἀνακληθῶσι καὶ πάλιν εἰς τὰ πλοῖά των.

Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπή, σταθμήσασα τὴν κατάστασιν, ἀπεφάσισεν ὅπως, δώσῃ τὴν αἰτηθεῖσαν ὑπόσχεσιν.

Τὴν 8)8 θὰ συνήρχετο εἰς τακτικὴν συνεδρίαν ἡ Κρητικὴ Βουλὴ Θεωρεῖται βέβαιον ὅτι ἡ συζήτησις θὰ περιστραφῇ εἰς τὸ ζήτημα τῆς συγκλήσεως Ἐθνοσυνέλευσεως.

Τὸ τέως Ἐκτελεστικὸν φαίνεται ἀντιδρῶν εἰς τὴν σύγκλησιν ταύτην.

Τοξις ἐπικρατεῖ παντοῦ τῆς νήσου.

Τελευταῖαι εἰδήσεις ἐκ Λαυίων

Κατὰ τὰ τῆς 7)8 ἐκ Χανίων τηλεγραφήματα, κατόπιν ἐκάστου προηγθεσινῆς προσκλήσεως, ἡ Κρητικὴ Βουλὴ συνῆλθε τὴν 6)8 περὶ τὴν 9ην πρωϊνὴν ὥραν εἰς συνεδρίασιν.

Ἅμα τῇ ἐναρξει τῆς συνεδριάσεως ὁ κ. Θεοδωρίδης ἐπηρώτησε τὴν προσωρινὴν Κυβέρνησιν «πῶς ὁ στρατοῦνται αἱ Δυνάμεις διὰ τὴν ὑποστήριξιν των ἀνημάτων των εἰς τὸ λιμάκι τοῦ λιμένος Χανίων. ἀφοῦ πᾶς λόγος πρὸς τοῦτο ἐξέλιπε ἀπὸ τῆς πρωΐας τὴν προχθές.

Ὁ πρόεδρος τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς κ. Ζουρίδης ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς περίπου:

«Ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι ἡ Βουλὴ ἀντιλαμβανομένη τὸ ἄκαιρον λεπτὸν τοῦ ζητήματος θὰ ἀρκεσθῇ εἰς τοὺς λόγους μου, ἀνακοινῶ ὅτι ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ ἐλπίζει νὰ εὑρεθῇ ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ ἀνακοινώσῃ τὸ τέρμα τῆς παρουσίας τῶν ἀγημάτων. διδομένου ὅτι ἐν τῷ μεταξὺ οἱ πρόξενοι τῶν προστατίδων Δυνάμεων θὰ πεισθῶσι περὶ τοῦ ἀπαρασαλεύτου τῆς τάξεως»

Ἀτυχῶς παρουσιάσθη καὶ ἄλλο ἐπεισόδιον σημαίας διότι οἱ πρόξενοι ἀπῄτησαν ὅπως παύσῃ ἀνυψουμένη καὶ ἡ πρὸ τῆς εἰσόδου τοῦ λιμένος τοῦ Ἡρακλείου κλεισθῇ ἀνηρτημένη ἑλληνικὴ σημαία πρὸς πρόληψιν νέων δισμαρτυριῶν ἐκ μέρους τῆς Πύλης.

Συνεπείᾳ τῆς συστάσεως ταύτης ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ διέταξε τηλεγραφικῶς τὸν πρωτοστάτην τῆς χωροφυλακῆς ἐν Ἡρακλείῳ νὰ ἐνεργήσῃ ὅπως μὴ ἀνυψωθῇ τοῦ λοιποῦ ἡ σημαία.

Πράγματι προχθὲς τὴν πρωΐαν οἱ χωροφύλακες δὲν ἀνύψωσαν αὐτήν.

Τὴν 11ην ὅμως ὥραν λόχος ἐφέδρων τῆς πολιτοφυλακῆς κατελθόντες ἐνόπλοι ἐκ τοῦ στρατῶνός των ἀκολουθούμενοι δὲ καὶ ὑπὸ πολλῶν ὁπλων πολιτῶν, ἀνύψωσαν ἐκ νέου τὴν σημαίαν.

Ἀμέσως ἔσπευσαν νὰ πρεμβοῦν ὁ Μητροπολίτης, οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ πολλοὶ πολιτευόμενοι κατορθώσαντες νὰ πείσωσι τοὺς ἐφέδρους νὰ ἐπανέλθουν εἰς τοὺς στρατῶνάς των. Φεύγοντες ὅμως οἱ πολιτοφύλακες ἀφῆκαν φρουράν. Εὐτυχῶς οὐδὲν ἐπεισόδιον ἐγένετο.

Οἱ πρόκριτοι φιβεύμενοι ἐπέκτασιν τοῦ ἐπεισοδίου, ἔσπευσαν νὰ ἐξέλθουν εἰς τὰς ἐπαρχίας, ὅπως ποιλάβωσι τὴν εἰς τὴν πόλιν ἐνδεχομένην εἴσοδον τῶν χωρικῶν

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Ἀξιότιμε Κύριε.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ πληροφορήσω ὑμᾶς ὅτι ἀπὸ τῆς 25)7 Αὐγούστου 1909 ἵδρυσα ἐνταῦθα Στοὰ Φινερωμένης ἀριθ. 17 ἐνῶς κατάστημα κ. Δ. Θεοδοσιάδου καὶ παραπλεύρως τοῦ φαρμακείου τοῦ κ. Εὐτυχίου Ἰωαννίδου) κατάστημα πωλήσεως ραπτομηχανῶν διαφόρων εἰδῶν, καλτασμάτων, κιοσκιῶν κ.τ.λ. μεθ' ὅλων τῶν ἐξαρτημάτων των προερχομένων ἐκ τῶν κατασκευῶν καὶ ὀσκιμασμένων ἐντὸς τοῦ ἐργοστασίου τῆς Ὑποπτης καὶ Δι[illegible] ὁμοίως δὲ τοὺς μεταχειρίσθησαν καὶ ἐπισκευάσθησαν ἐντὸς τοῦ μηνὸς καὶ ἐξ ἐμοῦ χτεριωρισθησαν ἤδη μόνον εἰς 40. ἑκάστης Δυνάμεως.

Παρακαλῶ δὲ ὅπως προσέλθητε ὡς μηχανικὸν τοῦ καταστήματός μου τὸν πεπειραμένον καὶ δραστήριον μηχανικὸν κ. Ἄγγελον Μ. Περάκην, τέως μηχανικὸν τῆς ἑταιρείας Σίγγερ, ὅστις θὰ ἐπιδιορθώσῃ τὰ ἐκ τοῦ καταστήματός μου πωλούμενα μηχανήματα μετὰ πάσης ἀκριβείας ἐπὶ ὡρισμένων χρονικῶν διαστημάτων δωρεάν.

Ἐπίσης ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου μηχανικοῦ θὰ ἐπιδιορθώνωνται ποδήλατα, ραπτομηχαναὶ καὶ παντὸς εἴδους μηχανήματα ἔστω καὶ ὑπὸ ἄλλων καταστημάτων πωληθέντα.

Περιπλέον πληροφορῶ Ὑμᾶς ὅτι ἐν τῷ καταστήματί μου γίνονται δεκταὶ καὶ ἀντιπροσωπεῖαι ἔκ τε τῆς Κύπρου καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ

Εὐελπιστῶν, ἀξιότιμε Κύριε, ὅτι θέλετε μὲ περιβάλει διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης Σας

Διατελῶ κτλ.

Ἀριστόδημος Παπαπαύλου.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 29/11/8/1909.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἡ οἰκία κατὰ τὴν ἐνουρίαν Τριπιώτου τῆς κ. Ζωῆς Χ. Γ. Ρώσσου περιέχουσα τρία ἀνώγεα δωμάτια, καὶ τρία ἰσόγαια μετὰ μαγειρίου, πλυντηρίου, ὕδατος ποσίμου καὶ κήπου καὶ δώματος καὶ πάντων τῶν ἄλλων χρειωδῶν.

Περαιτέρω πληροφορίαι παρὰ τῷ Βιβλιοδέτῃ κ. Χ. Γ. Ρώσσῳ, Στοὰ Φινερωμένης.

ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΑΓΟΡΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Σῖτος τὸ κοιλον	γρ.	48—50	
Κριθὴ	»	» 20	22
Βρόμη	»	» 14—16	
Ὄρυζος	»	» 48—50	
Ἄνισον ἡ ὀκὰ	»	6	
Λιτόσπορος	»	» 2	
Κουκκιὰ ξηρὰ	»	» 1½	2
Σταφ μαυραὶ	»		1¼
» βραστὰ	»		1½
Γεώμηλα	»	παρ 60—80	
Κρόμμυα	»	» 35—40	
Ἔλαια ἐντόπια ἡ λίτρα	γρ.	36—34	
» ξένα	»	» 33—34	
Βομβὰξ	»	» 26—28	
Μαλλία	»	» 25	
Οἶνος τὸ γομάρι		» 54—120	
Κουμανδαρία	»	» 220—250	
Ρακὴ σουμα 20 βρ. ὀκὰ	»	2	

ΑΠΟΙΚΙΑΚΑ

Ὄρυζα ὁ σάκκος	γρ.	200
Σάκχαρον	»	330
Σάπων ἑλληνικὸς ἡ ὀκὰ	»	8½

Τύποις «Λευκωσίας»
Ε. Κ. ΠΕΤΡΙΔΟΥ καὶ Σίας.